

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' • ΧΡΟΝΟΣ 39ος • ΤΕΥΧΟΣ 170 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2014

Η Γενική μας Συνέλευση

Μεγάλη ήταν και φέτος η παρουσία μας στη Γενική Συνέλευση. Οι χωριανοί έδειξαν ότι έχουν μεγάλη εμπιστοσύνη στους θεσμούς μας όπως είναι η Γενική Συνέλευση, η έκδοση της εφημερίδας, του Ημερολογίου, οι κοινωνικές εκδηλώσεις κ.λπ.

Στην αίθουσα του Novotel προσήλθαν πολλοί χωριανοί, έφεραν τους φίλους τους που με τη σειρά τους στηρίζουν τις προσπάθειες και ενισχύουν του σκοπούς του Συνδέσμου.

Φέτος μάλιστα τίμησε τη Συνέλευσή μας ο αντιδήμαρχος Δελφών Αθαν. Μανανάς. Τον ευχαριστούμε.

Ο συντονισμός ύστερα από γενική αποδοχή ανατέθηκε στον χωριανό μας Τάκη Λευκαδίτη και χρέη γραμματέα έκανε η Ζωή Κρανάκη-Πριοβόλου.

Μετά τις ευχές του για τον καινούργιο χρόνο ο πρόεδρος έδωσε το λόγο στον αντιδήμαρχο Δελφών κ. Μανανά, ο οποίος αφού συνεχάρη την Γ. Σ. των Καλοσκοπιτών που ενδιαφέρονται πολύ για το χωριό τους, έκανε μια επιγραμματική αναφορά για τον Δήμο Δελφών. Είπε, ότι η ενοποίηση των πρώην 8 Καποδιστριακών Δήμων σε έναν Καλλικρατικό, χρειάστηκε δουλειά, η οποία έγινε με μειωμένο προσωπικό, λιγότερους πόρους (60% λιγότεροι από το 2010), παρ' όλη την καλή συνεργασία με τα τοπικά συμβούλια και ειδικά με αυτό της Καλοσκοπής. Είναι σε καλό δρόμο 45 έργα με πάνω από 40 εκατομμύρια

ευρώ χρήματα από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, έτσι τα αποτελέσματα του Καλλικρατικού Δήμου θα φανούν την επόμενη πενταετία. Η νοοτροπία των προηγούμενων ετών πρέπει να αλλάξει κι έτσι για θεσμούς όπως “βοήθεια στο σπίτι”, “κοινωνικό παντοπωλείο” πρέπει να στηριχτούμε στον εθελοντισμό. Ευχήθηκε να είμαστε πιο κοντά και να καλύπτουμε ο ένας τον άλλο αυτά τα χρόνια που είναι δύσκολα και για τους μόνιμους κατοίκους και τους επισκέπτες.

Ακολούθως πήρε το λόγο ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Δημ. Τσιαμπάς, ο οποίος αφού έδωσε ευχές σε όλους αναπόλησε τα προηγούμενα χρόνια, που η συζήτηση γινόταν για τα πεπραγμένα και τα μελλοντικά έργα. Τώρα λόγω των οικονομικών συνθηκών το τοπικό συμβούλιο πέτυχε να υλοποιήσει μόνο τα απαραίτητα για να λειτουργήσει το χωριό. Φρόντισε για την καθαριότητα και το φωτισμό, επισκευάστηκε το κοινοτικό γραφείο και τσιμεντοστρώθηκαν δρόμοι. Θα ακολουθήσει το στρώσιμο και άλλων δρόμων. Για το νεκροταφείο είπε, ότι εκτός από οικονομικές εκκρεμότητες έχουμε και το πρόβλημα ότι γέμισε από τάφους και ως εκ τούτου πρέπει να γίνουν εκταφές και μεταφορά των οστών στο οστεοφυλάκιο. Τέλος ευχήθηκε για την καλή πορεία του κοινοτικού μαγαζιού.

Κατόπιν ο πρόεδρος της Γ. Σ. προχώρησε στα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

Γενική Συνέλευση (συνέχεια.)

Διοικητικός και Οικονομικός απολογισμός του Δ.Σ. για το 2013.

Εν συνεχεία έλαβε τον λόγο η πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Βούλα Γρηγοροπούλου η οποία αφού ευχήθηκε χρόνια πολλά και ευχαρίστησε τους χωριανούς για την παρουσία τους στην Γ.Σ. αναφέρθηκε στην ανάγκη να εξοφλούνται οι συνδρομές για την εφημερίδα ώστε να είναι δυνατή η έκδοσή της τη δύσκολη αυτή εποχή. Ευχή μας είναι, είπε, να συγκεντρωθούν και άλλα χρήματα ώστε να μπορέσουμε να τελειώσουμε την ανάπλαση του σχολικού κήπου.

Ήδη το πρώτο μέρος του σχεδίου έχει αποπερατωθεί. Ο πέτρινος τοίχος με την ωραία βρύση είναι ένα στολίδι για την πλατεία του κοινοτικού καταστήματος. Η μελέτη για το υπόλοιπο έργο έχει γίνει και την άνοιξη ελπίζουμε ότι το δεύτερο μέρος θα τελειώσει. Οι αυγουσιaticές μας εκδηλώσεις ήταν πολύ επιτυχημένες. Ένα μεγάλο μέρος της επιτυχίας αυτής οφείλεται στους εθελοντές συγχωριανούς μας, οι οποίοι με κάθε τρόπο μας βοήθησαν. Τους ευχαριστούμε. Επισήμανε ότι πρέπει, για τις εκλογές του 2015 να αποφασίσουν να έρθουν στο Σύνδεσμο νέα πρόσωπα με νέες ιδέες. Η θητεία τους θα είναι τριετής. Τέλος ανακοίνωσε ότι 19 Φεβρουαρίου ο Σύνδεσμος οργανώνει ένα γλεντάκι για τα μέλη του στην ταβέρνα "Χαμηλός όπως παλιά".

Η αντιπρόεδρος του Δ.Σ. κ. Ανθή Καραγιάννη ανέγνωσε τον οικονομικό απολογισμό στον οποίο απεικονίζονται τα έσοδα και τα έξοδα της χρήσης 1/1/2013 έως 31/12/2013 ως κατωτέρω:

Απολογισμός έτους 2013		
ΕΣΟΔΑ		
1	Υπόλοιπο έτους 2012	5.512,75
2	από ημερολόγιο έτους 2013	1.045,00
3	από εκδηλώσεις και λαογραφική Έκθεση	3.520,00
4	ένισχυση για ανάπλαση σχολικού κήπου	5.500,00
5	τόκοι Τραπέζης	4,86
6	εισφορές και ενισχύσεις μελών και φίλων	3.201,43
Σύνολο		18.784,04
ΕΞΟΔΑ		
1	Λειτουργικά έξοδα γραφείου (ΔΕΚΟ)	999,42
2	εκδοση ημερολογίου 2014	971,70
3	έκδοση και αποστολή εφημερίδων	4.684,48
4	δέσιμο τόμων εφημερίδων	166,05
5	έξοδα οργάνωσης Γεν. Συνέλευσης 2013	581,50
6	συνδρομές σε τρίτους	25,00
7	έξοδα νέου καταστατικού	215,40
8	διάφορες δαπάνες (ΕΛΤΑ-φωτοτυπίες κλπ)	293,44
9	έναντι μελέτης ανάπλασης σχολικού κήπου	353,00
10	εκδηλώσεις στο χωριό	2.295,43
Σύνολο		10.585,42
Υπόλοιπο Ταμείου 2013		8.198,62

Έκθεση εξελεγκτικής επιτροπής.

Ο πρόεδρος της Γ.Σ. έδωσε τον λόγο στον κ. Λαμ. Αχλαδά, ο οποίος ως πρόεδρος της εξελεγκτικής επιτροπής είπε ότι ο έλεγχος στα βιβλία έδειξε πλήρη τάξη και ότι καλύπτονται με παραστατικά τα έσοδα και τα έξοδα και πρότεινε την απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη. Πρόταση που έγινε ομόφωνα αποδεκτή.

Ο πρόεδρος της Γ.Σ. είπε, ότι ο εθελοντισμός στο χωριό μας φέρνει αξιοθαύμαστα αποτελέσματα σε έργα όπως τα μονοπάτια, ο σχολικός κήπος, το κοιμητήριο κ.α. όμως είναι απαραίτητη και η οικονομική βοήθεια προς τον σύλλογο που με τα έργα του τα χρήματα θα επιστραφούν εκ νέου σε μας.

Ανακοινώσεις - Συζήτηση διαφόρων θεμάτων που απασχολούν το χωριό και τον Σύνδεσμο.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος της Γ.Σ. έδωσε τον λόγο σε αυτούς που ήθελαν να μιλήσουν για επί μέρους θέματα του χωριού.

Γεώργιος Κόλλιας

Τα όσα είπε ο Γιώργος ο Κόλλιας σχετικά με τα δικαιώματα των μεταλλευτικών εταιρειών και το σχέδιο χωρικής οικιστικής οργάνωσης ανοιχτής πόλης ΣΧΟΑΠ ΔΕ Γραβιάς δημοσιεύονται στη συνέχεια στις σελίδες 700 - 703.

Κώστας Καραντάσιος

Ως πρόεδρος του Αθλητικού Συλλόγου χαιρέτησε την Γ.Σ. και ανακοίνωσε ότι ο οικονομικός απολογισμός του συλλόγου θα δημοσιευθεί στην εφημερίδα του Φεβρουαρίου.

Νάκος Γεωργίου

Έθεσε τα εξής θέματα:

- 1) Να υπάρχει ωράριο λειτουργίας του γραφείου του Συνδέσμου.
- 2) Να δημιουργηθεί χώρος γραφείου του Συνδέσμου στο χωριό.
- 3) οι συνεδριάσεις να γίνονται μία φορά το μήνα και ανάλογα με το θέμα της συζήτησης να καλούνται τα μέλη.
- 4) Να γίνεται η κοινοποίηση του οικονομικού απολογισμού στην εφημερίδα.
- 5) Ο προγραμματισμός έργων να είναι συγκεκριμένος.
- 6) Να υπάρξει ωράριο λειτουργίας του Λαογραφικού Μουσείου για τον Ιούλιο και Αύγουστο.
- 7) Να βελτιωθεί ο ιστότοπος.
- 8) Η ομάδα εθελοντικής δράσης να συνοδεύεται από υπεύθυνο μέλος του συμβουλίου.

φωτογραφία: Μαρία Τσιαμπά

- 9) Να υπάρξει ένθετο στην εφημερίδα για προβολή επαγγελματιών.
- 10) Να καθοριστούν οι τρόποι χρήσης του υπογείου χώρου του μουσείου
- 11) Να γίνει επανεξέταση του έργου “σχολικός κήπος”.
- 12) Λείπουν οι νέοι 18 - 25 ετών από το χωριό, άρα δεν θα υπάρχει συνέχεια.

Λάμπρος Αχλαδάς

Πρότεινε να ενεργήσει ο πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου ώστε να γίνει διευθέτηση και να έλθει στα παλιά του όρια ο παλιός κεντρικός δρόμος που συνδέει κάθετα το δρόμο προς Κακοτράχη στο σημείο που είναι το σπίτι του Νικ. Μώρη και Παν. Κυριαζή, με το δρόμο προς Αγνανάκη, διότι σήμερα έχει γίνει μονοπάτι και η διάβασή του είναι δύσκολη. Ο πρόεδρος Δημ. Τσιαμπάς απάντησε ότι και παλαιότερα είχε γίνει προσπάθεια διάνοιξης, πλην όμως παρουσιάστηκαν κωλύματα. Και ζήτησε το αίτημα να προβληθεί και γραπτά.

Αλέξανδρος Πλατανιάς

Έκανε διάφορες προτάσεις σχετικά με τις συνθήκες που πρέπει να διαμορφωθούν στο χωριό ώστε τα νέα παιδιά να αγαπήσουν το χωριό.

Βαγγέλης Τσιρώνης

Συνέστησε αγάπη, συμπόνοια μεταξύ μας, αφού οι ανθρώπινες αξίες έχουν καταβαρυνθεί. Μολονότι είμαστε μαρτυρικό χωριό είμαστε ξεχασμένοι από τη διοίκηση και τυγχάνουμε της ίδιας μεταχείρισης με τα καμποχώρια.

Αθαν. Μαλεβίτσης

Από τις νομικές διατάξεις σχετικά με την προστατευτική νομοθεσία και λειτουργία των εγκαταστάσεων εμπλουτισμού και αποθήκευσης μεταλλεύματος στο χώρο των ορίων του χωριού μας, όπως παραστατικά μας ανέπτυξε ο Γεώργιος Κόλλιας, προκύπτει ότι τα εδάφη μας κινδυνεύουν, εάν δεν κινητοποιηθούμε, από τους εκσκαφείς των μεταλλευτικών εταιρειών. Είναι μάλιστα ορατός ο κίνδυνος να εκχερσωθεί όλο το δάσος στην απέναντι πλευρά της Λειρίτσας (κρανίου τόπος) από την Αγγέλω-Λάκα μέχρι την Κορομηλιά για παραγωγή βωξίτη. Δηλαδή το χώμα μας θα πουληθεί όπως ο χρυσός της Χαλκιδικής. Επιβάλλεται να αγρυπνούμε.

Η συνέλευση έληξε με την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας από την πρόεδρο του Συνδέσμου που ευχήθηκε να έχουμε όλοι υγεία και οικογενειακή ευτυχία. Τυχερή της χρονιάς ήταν η Βούλα Μουστάκα.

Στη φετινή Γενική Συνέλευση ο χωριανός μας Νάκος Γεωργίου έθεσε προβληματισμούς και ερωτηματικά, έκανε προτάσεις που οφείλαμε ως Δ.Σ. του Συλλόγου να του απαντήσουμε.

Έτσι και έγινε και συναντηθήκαμε στα γραφεία του Συνδέσμου. Εκεί μας εξήγησε τις προτάσεις και τις σκέψεις του αναλυτικότερα και αυτός άκουσε με προσοχή τις απόψεις του καθενός από εμάς και συνολικά του Δ.Σ.

Όταν η αγάπη για το χωριό μας είναι ο βασικός λόγος που ανταλλάσσουμε απόψεις δεν υπάρχει περίπτωση να μην συμφωνήσουμε. Από αυτή την πρώτη συνάντηση κλείστηκε και επόμενο ραντεβού που πραγματοποιήθηκε με την παρουσία και νέων φίλων χωριανών που η όρεξη και οι ιδέες τους μας εξέπληξαν πάρα πολύ ευχάριστα!!! Καλωσορίζουμε λοιπόν την Καίτη, τον Νίκο, την Βούλα και φυσικά τον Νάκο που με την πρωτοβουλία του μας ωθεί να καλέσουμε και όποιον άλλο θέλει στις επόμενες συναντήσεις μας που θα γίνουν γνωστές μέσω του site μας.

Το τηλέφωνο του γραφείου έχει τηλεφωνητή άρα και από εκεί περιμένουμε την εκδήλωση ενδιαφέροντος από όποιον χωριανό έχει χρόνο και θέλει να συμμετέχει.

Αποκριά 2014 στο χωριό

Παρ' όλες τις προβλέψεις οι οποίες και επαληθεύτηκαν, για άσχημο καιρό το τριήμερο από την Παρασκευή (1-3-2014) το χωριό γέμισε κόσμο και παρά τη βροχή ζωντάνεψε. Η ατμόσφαιρα ζεστάθηκε από νέους που βάδιζαν χαρούμενα στους δρόμους, οι καπνοί από τα τζάκια των σπιτιών άλλαζαν την ατμόσφαιρα.

Το βράδυ του Σαββάτου τόπος συνάντησης το μαγαζί "Κουκουβίστα". Εκεί είχε προγραμματιστεί αποκριάτικος χορός μασκέ.

Γέμισε ο χώρος από κεφάλους εντυπωσιακά μεταμφιεσμένους σε μασκαράδες χωριανούς και επισκέπτες, που ήλθαν σε τσακίρ κέφι και χόρεψαν μέχρι το πρωί.

Ο πλούσιος μπουφές και το άφθονο κρασί ήταν προσφορά του καταστήματος. Κληρώθηκε ένα tablet στον χωριανό μας Παν. Κυριαζή και λόγω καλύτερης μεταμπίεσης, ως σεφ, κέρδισε ένα άλλο η Γιούλη Παν. Τομαρά.

Την Κυριακή 2/3 το μεσημέρι, ο Σύνδεσμος είχε οργανώσει αποκριάτικο παραδοσιακό γλέ-

ντι. Λόγω κακοκαιρίας προσφέρθηκε η οικογένεια Καπετανάκη να φιλοξενήσει την εκδήλωση στο κατάστημά της. Ο Σύνδεσμος διέθεσε μπριζόλες, λουκάνικα, ψωμί και κρασί. Επιπλέον λουκάνικα προσέφερε ο χωριανός μας Τάσος Αφέντης. Τα κρεατικά καλοψήθηκαν από τους ευγενώς προσφερθέντες όπως πάντα Χρ. Βελέντζα, Νίκο Μπαράκο, Μάκη Μώρη και Παναγιώτη Τομαρά.

Κατέφθασαν και πεντανόστιμες πίτες από τις νοικοκυρές Νίνα Αφέντη, Ζωή Κρανάκη, Μαρία Τσιαμπά. Το μαγαζί τέλος σέρβιρε σαλάτες, τηγανητές πατάτες και άλλα ορεκτικά. Όλοι οι άλλοι έβαλαν το αστείρευτο κέφι τους για τραγούδι και χορό.

Να ευχαριστήσουμε όχι μονάχα εκείνους που είχαν την ιδέα δημιουργίας της εκδήλωσης αλλά και όσους με οποιονδήποτε τρόπο βοήθησαν για να πετύχει αυτή η σημαντική για τον τόπο μας πρωτοβουλία.

Και του χρόνου παιδιά.

Ζ.Κ.Π.

Το γλεντάκι μας

Όπως είχαμε ανακοινώσει στην Γενική Συνέλευση το αποκριάτικο γλεντάκι μας έγινε στις 16-2-2014 στην φιλόξενη ταβέρνα "Χαμηλός". Η ωραία μουσική, το κρασάκι, τα ωραία εδέσματα και η καλή διάθεση όλων μας που ανταμώσαμε μας προσέφεραν μία ωραία Κυριακή. Πάντα τέτοια...

Εορτασμός 25ης Μαρτίου

Με μια ηλιόλουστη μέρα και με λιγοστό κόσμο γιορτάστηκε η ημέρα της διπλής εορτής της Εθνικής μας παλιγγενεσίας.

Εψάλλη δοξολογία στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου από τον ιερέα μας Παπακώστα και κατατέθηκε στεφάνι από τον Πρόεδρο Δημ. Τσιαμπά στην προτομή του ήρωα της Επανάστασης Μώρη-Παπαντριά.

Όλοι μαζί ψάλαμε τον Εθνικό Ύμνο.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΩΝ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ ΤΗΣ ΛΑΜΙΑΣ ΛΑΒΑΜΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ:

Λαμία 20/3/2014

Αγαπητοί χωριανοί,

στις 11/08/2013 πραγματοποιήσαμε στην Καλοσκοπή σε συνεργασία με το σύνδεσμο Αγία Τριάς την 21η αιμοδοσία της Τράπεζας Αίματος που έχουμε δημιουργήσει στο νοσοκομείο της Άμφισσας. Ευχαριστούμε το προσωπικό και το τμήμα αιμοδοσίας, το Διευθυντή, καθώς και τους εθελοντές αιμοδότες που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα και πραγματοποιήσαμε την αιμοδοσία.

Η Τράπεζα Αίματος δημιουργήθηκε από το Σύλλογο μας το 1992 με ενέργειες του τότε Προέδρου, Ιωάννη Χαμηλού προς το Υπουργείο Υγείας. Την πρώτη χρονιά είχαμε δύο αιμοδότες, αλλά σιγά σιγά αυξήθηκαν πολύ. Πήραμε και τιμητική διάκριση από τους Συλλόγους της Άμφισσας για τη συνεχή προσφορά. Με τη σειρά μας τιμήσαμε κι εμείς τους εθελοντές αιμοδότες. Το έτος 2013 οι εθελοντές αιμοδότες ήσαν 11.

Λόγω της οικονομικής κρίσης δεν μπορούμε

να πραγματοποιήσουμε εκδηλώσεις με οικονομικό κόστος, αλλά την αιμοδοσία θα τη στηρίξουμε γιατί είναι έργο ζωής προς το συνάνθρωπο. Όχι μόνο γι' αυτά αλλά και γιατί η Τράπεζα Αίματος είναι δημιούργημα του συλλόγου μας.

Εν καιρώ θα πραγματοποιήσουμε εκδηλώσεις με εθελοντική προσφορά. Ο Σύλλογος θα παραμείνει ενεργός με τη στήριξή μας, δε θα διαλυθεί.

Μετά Τιμής

Μαρία Νικοπούλου,

Μέλος Εξελεγκτικής Επιτροπής και
Υπεύθυνη Εθελοντικής Αιμοδοσίας.

Χαρά στο κουράγιο σου Μαρία. Είναι κρίμα ένας Σύλλογος όπως των συμπολιτών μας της Λαμίας με τόση ζωντανή παρουσία στο χωριό να μην παρουσιάζει σήμερα δραστηριότητα. Το όραμα εκείνων που τον ίδρυσαν πρέπει να συνεχιστεί. Με καλή συνεννόηση μπορεί άνετα να ξαναβρεί το δρόμο του.

Ρίγανη - τσάι

Η εποχή της ανθοφορίας των φυτών ρίγανη και τσάι έχει αρχίσει, σε λίγο θα αρχίσει και η εποχή της συλλογής.

Τα αυτοφυή αυτά φυτά τα συναντάμε στα βουνά και στις ηλιόλουστες πλαγιές του χωριού. Πρόκειται για φυτά ευχάριστα αρωματικά και συνοδευτικά στο τραπέζι μας.

Η συλλογή αυτών των φυτών πρέπει να γίνεται με προσοχή. **Να κόβονται οι βλαστοί χωρίς να ξεριζώνεται όλο το φυτό.**

Ακόμη οι συλλέκτες να αφήνουν μερικά φυτά για να βοηθήσουν τον πολλαπλασιασμό και τη διατήρησή τους.

Εάν δεν καταβάλλουμε την ελάχιστη πρόνοια και δεν διατηρήσουμε τους κανόνες συλλογής τα δώρα που μας χάρισε η φύση κινδυνεύουν να εξαφανιστούν.

Ευχαριστήριο

Θα ήταν παράλειψη εκ μέρους μου αν δεν ευχαριστήσω το διακεκριμένο συγχωριανό μας γιατρό ουρολόγο, κύριο Ευθύμιο Χαμηλό για την επιτυχή χειρουργική επέμβασή του στον 95χρονο πατέρα μου.

Τον ευχαριστώ και του εύχομαι να είναι πάντα υγιής και δυνατός και ως επιφανής χειρουργός να σώζει ζωές.

Γιάννης Θεοφ. Λευκαδίτης

Διορθώσεις-Παραλείψεις

- Στο προηγούμενο τεύχος δημοσιεύσαμε τον θάνατο της Καλλιόπης Μαντά χωρίς να αναφέρουμε τους ανθρώπους που την φρόντιζαν τα τελευταία χρόνια, για να έχει μία αξιοπρεπή διαβίωση αφού είχε προβλήματα υγείας. Ο Νίκος και η Γιώτα Μώρη φρόντιζαν και επέβλεπαν την μοναχική αυτή γυναίκα που νοσηλευόταν στο γηροκομείο Ιτέας κατόπιν ενεργειών τους ως και την τελευταία στιγμή της ζωής της. Τέσσερα σχεδόν χρόνια υλικά και ηθικά ο Νίκος Δ. Μώρης ήταν παρών, και όταν έκλεισε τα μάτια της για πάντα η Καλλιόπη, η οικογένεια φρόντισε να αναπαυθεί στη γενέτειρά της την Καλοσκοπή.

- Επίσης ζητάμε συγγνώμη από την Αικατερίνη Μώρη-Βελέτza που για δεύτερη φορά στο προηγούμενο τεύχος την αναφέραμε ως Γεωργία. Ευχαριστούμε για την κατανόηση.

Χρήστου Μαλεβίτση *Το Δημοτικό Τραγούδι* *ως περιεχόμενο της συνειδήσεως του νέου Ελληνισμού*

Η δεύτερη από τις πέντε ομιλίες στο Ίδρυμα Γουλανδρή - Χόρν - Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1985

Η μετάνοια του ληστή

Αρχίζει:

Μάνα το Μέγα Σάββατο, όμορφος πούναι ο φόρος

(φόρος είναι το φόρουμ, η αγορά).

Και την ημέρα τη Λαμπρή, όμορφος πούναι ο κόσμος.

Κυρίες και κύριοι, όταν στο δημοτικό τραγούδι βλέπετε να αρχίζει από 'όμορφο κόσμο', να ξέρετε ότι θα καταλήξει σε δεινή δοκιμασία αυτός ο όμορφος κόσμος. Κι όταν βλέπετε να αρχίζει από τη μάνα, να ξέρετε ότι είναι μια αναγωγή όχι γενική, όπως γίνεται στα άλλα τραγούδια, όπου γίνεται πρώτα προς τα βουνά και ύστερα φθάνει στα επί μέρους, αλλά όταν αναφέρεται "στη μάνα" (όπως είναι και το άλλο, Του Νεκρού αδελφού, που λέει "Μάνα με τους εννιά σου γιους", βάζει πρώτη τη μάνα), σημαίνει ότι θα συγκλονισθεί ο κόσμος και θα αναζητηθεί καταφυγή στη μήτρα της ζωής, στην πηγή της ζωής, τη μάνα. Αυτό είναι. Όταν αρχίζει από τη "μάνα", όταν λέμε, όταν κινδυνεύουμε "μάνα μου", δεν είναι απλώς ότι θέλουμε να είναι η μάνα μας εδώ. Αμέσως, κλονιζόμενοι αναγόμεστε στην ουσία μας, στην πηγή μας, στην προέλευσή μας. Και γι' αυτό μόνο, δοκιμαζόμενοι λαοί έχουν προσωπικότητα και έχουν ταυτότητα. Αυτοί που είπαν, που φωνάξαν "μάνα", δηλαδή αυτοί που αναζητήσανε - τώρα που κλονίζονται

και πάνε να χαθούν - να κρατηθούνε από την αρχή τους, από την αρχή της ζωής, από τη μήτρα της ζωής, από την ταυτότητά τους, την αυθεντική. Διότι, όταν δεν κλονίζονται οι λαοί, τότε ξεχνάνε τις πηγές τους και ξεχνάν τον εαυτό τους και ξεχνάν τον εαυτό τους και αφανίζονται ως χοίροι στα παλάτια της Κίρκης. Λοιπόν βλέπετε εδώ πέρα, ο δημοτικός ποιητής, αρχίζει από τη "μάνα". Όχι, εδώ φιλολογικά, "μανούλα μου", αλλά αμέσως αρπάζεται από τη ρίζα της υπάρξεως. Διότι θα συμβεί κάτι συγκλονιστικό παρακάτω. Και λέει:

Μάνα το Μέγα Σάββατο, όμορφος πούναι ο φόρος.

Επιλέγει τη μεγαλύτερη μέρα του χρόνου.

Και την ημέρα τη Λαμπρή, όμορφος πούναι ο κόσμος.

Επιλέγει τη λαμπρότερη μέρα του χρόνου. Και προσέξτε. Στον πρώτο στίχο αναφέρεται στην πολιτεία - το Σάββατο που σταματάνε τα έργα, που πηγαίνει ο κόσμος στην αγορά, όπου είναι το έργο του ανθρώπου - και ύστερα ο δεύτερος στίχος ανάγεται σ' όλο τον κόσμο. Λέει:

Και την ημέρα τη Λαμπρή, όμορφος πούναι ο κόσμος.

Κάνει μια δεύτερη αναγωγή, λαμπρύνει όλο το σύμπαν, το χρόνο, τον ανθρώπινο χρόνο, την ανθρώπινη πολιτεία και τον κόσμο όπως τον νοεί ο άνθρωπος. Και συνεχίζει:

Στολίζουν οι μάνες τα παιδιά κι οι αδελφές τ' αδέρφια.

Στολίζει κι η Λιοντάρινα τον ακριβό το γιο της.

Προσέξτε. **Στολίζουν οι μάνες τα παιδιά και οι αδελφές τ' αδέρφια.** Ως γενική περιγραφή και ύστερα το κάνει συγκεκριμένο: **Στολίζει κι η Λιοντάρινα τον ακριβό το γιο της.**

Διευρύνουμε ταυτοχρόνως και την τεχνική του ποιήματος. Διότι, ήδη ο Σολωμός είχε πει - θα κάνω μια παρένθεση εδώ πέρα - ότι "Το δημοτικό τραγούδι, βεβαίως είναι άξιο, αλλά είναι ανεπιτήδευτο". Και σε ένα άλλο γράμμα στον Τερτσέτη, έλεγε ότι αυτά τα κοινά θέματα πρέπει να τα υπερβούμε εμείς και ο λαός, το έθνος και ζητάει από μας να εκφράσουμε την προσωπική μας μαρτυρία, την ψυχή την προσωπική μας. Σωστά τα λέει ο Σολωμός. Ωστόσο, τα

δημοτικά τραγούδια δεν είναι ούτε ανεπιτήδευτα, ούτε κοινά. Επίκοινα ναι. Δηλαδή είναι, τα θέματα όλων των ανθρώπων. Αλλά είναι ριζικά. Είναι αρχετυπικά. Σ' αυτό θα επανέλθουμε. Έχει τεράστια σημασία. Διότι, όπου αναφέρεται σε κεφαλάρι της υπάρξεως, αναφέρεται σε σταυρό της υπάρξεως. Λοιπόν, εδώ, πέρα από τη γενική καταρχήν παρατήρηση κι ύστερα την ειδίκευσή του, βλέπουμε ότι μεριμνά είναι αυτό που την έφερε στη ζωή, στον κόσμο. Το θηλυκό στοιχείο. Αν παρατηρήσετε, γύρω από το σταυρό του Ιησού ήτανε “γυναίκες”. Και αυτές που περιέβαλαν το Χριστό και προτού σταυρωθεί ήτανε “γυναίκες”. Τα πρόσωπα του Ντοστογιέφσκυ που πάσχουν τα περιβάλλουν “γυναίκες”. Τα περιβάλλει το θηλυκό στοιχείο. Ιδού. Ιδού, πώς χτυπάει ο δημοτικός ποιητής σε φλέβες βαθιές της υπάρξεως. Γυναίκες. Θηλυκό στοιχείο. Ήδη η μάνα. Έχει γίνει αναγωγή. Και εδώ λέει:

Στολίζουν οι μάνες τα παιδιά κι οι αδελφές τ' αδέρφια.

Στολίζει κι η Λιοντάρινα τον ακριβό το γιο της.

Γιατί είναι η Λαμπρή. Είναι λαμπρή μέρα. Πρέπει να στολιστούν. Να γίνει ο εορτασμός του φωτός. Ο εορτασμός της αναστάσεως του κόσμου. Διότι και η ίδια η Λαμπρή ημέρα είναι μια ανάσταση.

Και τώρα πάμε στο γιο της. Ειδικεύει. Περαιτέρω:

Μπροστά του βάνει τα χρυσά, κι απίσω τα βελούδα.

Στη μέση τον αμάραντο να μη τονε μαράνει.

Τον στολίζει το γιο της. Κι όταν στολίζει το γιο της, καταλαβαίνετε τι θα γίνει παρακάτω με το γιο της. Δεν είναι αυτά χωρίς επαρκή και αναγκαίο δραματικό λόγο. Τον ντύνει χρυσά από μπροστά, λέει, και από πίσω βελούδα. Και στη μέση του βάζει τον αμάραντο. Κύριοι, στο δημοτικό τραγούδι ορισμένα φυτά έχουνε ιδιότητες μαγικές ή μεταφυσικές ή εν πάσει περιπτώσει δεν είναι φυσικά αντικείμενα. Ο αμάραντος είναι κάτι το μυστηριακό, είναι το μυθικό. “Για δέστε τον αμάραντο σε τι βουνό φυτρώνει.”. Αυτά δεν είναι μικρά λόγια. Θα τα πούμε. Και του βάζει τον αμάραντο, δηλαδή ήτανε τόση η μέριμνα της μάνας, του θηλυκού στοιχείου για το γιο της, που τον στόλισε, τον έντυσε και του έβαλε ένα ξόρκι, διότι η ζωή πάντοτε κινδυνεύει. Του έβαλε και τον αμάραντο για να μην τον αμαράνει. Βλέπετε πως δεν παρέλειψε ο δημοτικός ποιητής να αντιληφθεί ότι η ζωή πάντοτε τελεί σε ισόβιο κίνδυνο. Και ποιος θα φροντίσει να μην περιπέσει στην παγίδα αυτή τη μεταφυσική, στην οποία τελεί η ζωή, ποιος άλλος από τη μήτρα της ζωής, από την μάνα;

Η μάνα λοιπόν του έβαλε τον αμάραντο, για να μην μαραθεί το παιδί.

Και ξεκινάνε για την εκκλησία. Τον τόπο όπου κορυφώνεται η Ανάσταση, όπου κορυφώνεται η δόξα της ζωής και γίνεται άγια, αγιώνεται. Διότι ξέρει ο ελληνικός λαός ότι και η λεβεντιά έχει όρια. Κι από κει κι ύστερα είναι η αγιότης.

Σας είχα θυμίσει πέρυσι ένα στίχο που λέει:

Τ' αντρειωμένου τ' άρματα δεν πρέπει να πουλιούνται

μόν' πρέπει του στην εκκλησιά και κει να λειτουργούνται.

Δηλαδή πάνω από την αντρειωσύνη είναι η αγιότης, για τον ελληνικό λαό. Λοιπόν, γι' αυτό όταν σας είπα ότι το δημοτικό τραγούδι δεν είναι απλώς μια γυροβολιά με κλαρίνο, τώρα σας το αποδεικνύω.

Λοιπόν, πηγαίνει προς τον τόπο όπου κορυφώνεται η λαμπρότητα της ζωής σε αγιότητα. Και λέει:

Μπροστά πηγαίνει η μάνα του σαν 'κονα στολισμένη

(σαν εικόνα στολισμένη)

Κι οπίσω η αδελφούλα του σαν αγιογραφισμένη!

Και οι ίδιοι οι άνθρωποι, έτσι, στολίστηκαν και εξαγιώθηκαν κι αυτοί μέσα σ' αυτή τη φεγγοβολή του λαμπριάτικου ήλιου, εκεί που ανασταίνεται η ύπαρξη. Έγινε και η μάνα σαν εικόνα στολισμένη. Και η αδελφή, αγιογραφισμένη. Τέτοια ταύτιση, τέτοια ροπή προς τη θέωση! Έτσι βλέπει ο Έλληνας τον κόσμο.

Στη μέση πάει ο νιούτσικος.

Προσέξτε, τον βάλανε στη μέση. Διότι, αυτοί οι στολισμοί κι αυτοί οι πηγαιμοί στην εκκλησία είναι του μέσου ανθρώπου και η ζωή τελείται στη μέση. Δεν τελείται στις άκρες. Στις άκρες πηγαίνουνε τα ηρωικά πνεύματα και εκεί συντρίβονται. Αλλά δεν μπορεί να πάνε όλοι στις άκρες, γιατί ούτε μπορούν, αλλά και αν πήγαιναν όλοι στις άκρες θα εξαφανίζονταν η κοινωνία. Θα εξαφανίζονταν η ζωή ως τοιαύτη. Συνεπώς η περιγραφή της μέσης ζωής, η οποία πηγαίνει προς την τελείωση κατ' αυτόν τον τρόπο, είναι μια πραγματικότητα κι αυτή κρουστή, όπως και είναι πραγματικότητα η περιαγωγή στα όρια της υπάρξεως, όπου εκεί ο άνθρωπος συντρίβεται. Βάλανε λοιπόν το νέο στη μέση. Έτσι, να είναι ασφαλισμένο από το θηλυκό στοιχείο. Το θηλυκό στοιχείο. Η μήτρα είναι και εξωτερικά και εσωτερικά εικονογραφημένη, εικονοποιημένη και στη μέση ο νέος. Ο άντρας. Διότι ο άντρας είναι αυτός που κάνει τις αποκοτιές. Πάει στη μέση κι ο νιούτσικος.

Στη μέση πάει ο νιούτσικος,
(ο νέος) Πώς;

Σαν μήλο μαραμένο

Κύριοι, ιδού η ρωγμή. Στον έκτακτο λαμπρό κόσμο μας φέρνει ο δημοτικός ποιητής μια κάθετη ρωγμή. “Σαν μήλο μαραμένο”. Τι συνέβη; Όστε ο κόσμος έχει ραγισματιά; Αυτός ο κόσμος, ο οποίος πηγαίνει για αγιοποίηση, ο οποίος είναι τόσο όμορφος το Μεγάλο Σάββατο, τη μεγάλη μέρα και τόσο όμορφος επίσης τη Λαμπρή ημέρα; Και δεν μπόρεσε το ξόρκι του αμάραντου να κάνει τίποτα;

Προσέξτε. Λέει “αμάραντο”, προσέξτε πώς εμμένει. Πρώτα-πρώτα ο ποιητής εμμένει. Στην αρχή λέει: “**Όμορφος ο φόρος, όμορφος ο κόσμος**”. **Δυο φορές το “όμορφος”**. Και τώρα επειδή μαραίνεται ο νιος, τον έχει από πριν “αμάραντο”, για να μην τον μαράνει. Και τώρα “**σαν μήλο μαραμένο**”. Πού ανεπιτήδευτος λόγος για να τον συγκρίνουμε με τα ανεμοσκορπίσματα του Βαλαωρίτη; Υπάρχει επιτηδειότερος λόγος απ’ αυτόν; Κι ακόμα δεν είμαστε παρά στον ένατο στίχο. Εννιά στίχους μέχρι τώρα κι όλοι είναι δεκαεννιά. Η ρωγμή, Και συνεχίζει ο ποιητής:

Η εκκλησιά δεν τον χωρεί κι οι εικόνες δεν τον θέλουν.

Ιδού η τραγική μεταστροφή. Στη μέση του ποιήματος έχουμε μια τραγική μεταστροφή. Όλα αυτά συνέβησαν και τώρα η εκκλησία δεν τον χωρεί κι οι εικόνες δεν τον θέλουν. Τι έγινε; Τι έκανε αυτός ο νέος που με όλη του τη φροντίδα και σε μια τέτοια ημέρα δεν μπόρεσε κι αυτός να συμμεριστεί την μέση πορεία της ζωής προς την αγιοποίησή της;

Κι ο νιούτσικος εγύρισε στη μάνα του και λέγει:

Και αρχίζει ο διάλογος αυτός, ο περίφημος διάλογος των δημοτικών τραγουδιών:

Γένε μάνα πνευματικός να με ξομολογήσεις

Γιατί έχω κρίματα πολλά, να μου τα καταλύσεις.

Προσέξτε. Σχεδόν λόγια του Αριστοτέλη, που μιλάει για την κάθαρση της τραγωδίας. Να μου τα καταλύσεις. Να γίνει η μάνα του πνευματικός να του τα καταλύσει. Και προσέξτε. Απευθύνεται στη μάνα του. Γυρνάει στη ρίζα του. Αφού άλλωστε, δεν τον θέλει η εκκλησία και δεν τον θέλουν οι εικόνες. Τι σημαίνει εδώ καταρχήν; Δεν πάει να ζητήσει συγγνώμη ή ο,τιδήποτε, να δούμε τι έχει ο νέος από την εκκλησία. Αλλά πάει στη μάνα του. Η εκκλησία και οι εικόνες είναι το παγωμένο άγιο, είναι το κοινωνικοποιημένο άγιο. Είναι το αμετάβλητο, το αμεταποίητο. Όπως είναι, είναι πάντα. Και δε μπορούν εν

προκειμένω, διότι εδώ πρόκειται για τραγωδία, να αλλοιωθεί, να μεταποιηθεί και να γείρει προς την πάσχουσα ύπαρξη και να την σώσει. Το άγιο εν προκειμένω, οι εικόνες και η εκκλησία, είναι μια αρχή, μια ψυχρή αρχή, η οποία παρά το κακό που γίνεται, στέκεται σιωπηλή εις τον αιώνα. Ενώ η μάνα, δηλαδή, η αρχή, η πηγή της ζωής, είναι πάντοτε ζώσα, παρούσα και πάντοτε έτοιμη να σκύψει πάνω από το οδυνώμενο ον. Απευθύνεται λοιπόν στη μάνα του και της λέει.

Τώρα θα της πει το μυστικό. Προσέξτε, είδατε πως προετοιμάζει ο ποιητής ο δημοτικός, αυτός ο ανώνυμος, ο ταπεινός, πώς προετοιμάζει την αποκάλυψη να ρθει στο τέλος, και σε αντίθεση με την αρχή, με τον λαμπρό κόσμο; Και λέει ο γιος:

Τι άλλοι εκουρσεύαν πρόβατα κι άλλοι εκουρσεύαν γίδια.

Άλλοι εκουρσεύανε χωριά κι άλλοι εκουρσεύαν χώρες.

Δηλαδή αμέσως βλέπουμε ότι και αυτός κούρσεψε, αλλά δεν κούρσεψε χώρες και χωριά, όπως οι άλλοι. Έκανε κάτι το κακό, αλλά δεν ήτανε σαν αυτό των άλλων. Αμέσως θέλει να διαστείλει τη δική του θέση από το κοινό έγκλημα. Ότι έκανε έγκλημα κι αυτός, αλλά δεν ήτανε το κοινό, δεν ήταν κούρσεμα χωριών και γιδιών και λέει:

Μα ‘γω μάνα μου κούρσευα ‘κκλησιές και μοναστήρια!

Κλέφτω το δισκοπότηρο και τ’ άγιον Ευαγγέλιο.

Ιεροσυλία. Πήγε αυτός και κούρσεψε το δισκοπότηρο, το αγιότερο σκεύος που είναι στην Εκκλησία και το Ευαγγέλιο, το εξίσου αγιότερο βιβλίο που είναι στην εκκλησία. Οπότε η αποκάλυψη πάλι μένει εκκρεμής. Εάν έλεγε ότι κούρσεψε γίδια και πρόβατα και χωριά εντάξει. Το έγκλημα έγινε, τέλειωσε. Αλλά το να κλέβεις δισκοπότηρα - και μάλιστα εκείνη την εποχή δεν τα πουλάγανε, όπως τα πουλάνε τώρα στις ξένες αγορές, που κοστίζουν και περισσότερο από χωριά - και να διαγουμίζεις Ευαγγέλια, θα πει ότι, περαιτέρω, κάτι άλλο υπάρχει. Έκανε ιεροσυλία. Δεν έκανε κοινό έγκλημα. Μολονότι η ιεροσυλία είναι βαρύτερη για την ύπαρξη. Διότι το κοινό έγκλημα αποκαθίσταται. Εκτίεις ποινή. Η ιεροσυλία δεν αποκαθίσταται. Είσαι ένοχος έναντι του Θεού. Δεν είσαι ένοχος έναντι των ανθρώπων. Τι έκανε το παιδί; Ο ποιητής, ο σοφός ποιητής μας το αποκαλύπτει μόνο στον τελευταίο στίχο. Και εκεί το αφήνει εκκρεμές. Λέει:

Εγώ έδεσα τον κάλλιο μου (το άλογο μου) σε κιβουριού κουλούρι⁽⁴⁾

Δηλαδή έδεσα το άλογό μου στο περίφραγμα ενός μνήματος.

Και ήτανε κει μια λυγερή, εννιά μηνών θαμμένη⁽⁵⁾

Τι συνέβη; Μένει μετέωρο. Κυρίες και κύριοι, για το νέο ο θάνατος της αγαπημένης είναι μια τέτοια συγκλονιστική βίωση που ζητάει το λόγο από τα ιερά, τα ιερά μένουν σιωπηρά και έρχεται σε ριζική αντιδικία μαζί τους. **“Γιατί πέθανε το αγαπημένο μου πρόσωπο. Μένετε ψυχρά. Μπροστά σ’ αυτή την οδύνη του ανθρώπου. Κάθεστε εικόνες αυτού ψηλά καθηλωμένες, σιωπηρές.”** Και έρχομαι σε αντιδικία με τα ιερά. Προσέξτε. Αυτό είναι τραγωδία ενός λαού βαθύτατα πιστού. Άρα ο ποιητής ξέρει τα βάθη της ψυχής, εισδύει στα βάθη της υπάρξεως και δεν κάνει εξωτερικές φιλολογικές διατριβές. Πηγαίνει στο βυθό της αμαρτίας, αλλά της αμαρτίας η οποία έχει και το λόγο της. Το “τραγικό” - τι είναι το τραγικό; Τραγικό είναι όταν έρχονται σε σύγκρουση δύο καταστάσεις: από τη μια μεριά η Αντιγόνη και από την άλλη ο Κρέων, σε σύγκρουση δυναμική, ριζική, ανατρεπτική, αλλά και οι δύο έχουν δίκιο. Και ο Κρέων έχει την ευθύνη της εξουσίας. Γι αυτό και την πλήρωσε κióλας. Αλλά και η Αντιγόνη έχει δίκιο διότι αφήνει τον αδελφό της άθαφτο που είναι ιεροσυλία για τις πίστεις εκείνες και όλες τις πίστεις. Λοιπόν εδώ, βλέπουμε, διαπράττεται ιεροσυλία, δηλαδή έρχεται σε ριζική αντίθεση και ριζική σύγκρουση με τους πρώτους στίχους.

Ενώ οι πρώτοι στίχοι είναι υπέρ του θαύματος της ζωής και υπέρ της αγιότητας της ζωής, δείχνει το αντίθετο. Δείχνει ότι υπάρχει ένα χάσμα που χωρίζει τη λαμπρότητα από τον καταποντισμό της ζωής, τον ολετήριο μέσα στην τάφρο του θανάτου. Κι έτσι βλέπουμε δύο συγκρούσεις μέσα σε δεκαεννιά στίχους. Από τη μία μεριά είναι η ζωή και από την άλλη ο θάνατος. Αρχίζει έτσι: **“Μεγάλο Σάββατο και Λαμπρή. Τι όμορφος που είναι ο κόσμος”** κι ο τελευταίος στίχος είναι η **“Λυγερή εννιά μηνών θαμμένη”**. Και σιωπά. Έτσι έρχεται σε σύγκρουση και αντιδικία η ζωή με το θάνατο. Και απ’ ενός, από άποψη φυσική, έρχεται σε αντιδικία η ιερότης με το βέβηλο, στο οποίο βλέπουμε, ο βαθύς ποιητής, να δίνει μια δικαίωση. Διότι καλά όλα, αλλά εδώ χάθηκε αγαπημένο πρόσωπο. Τί θα γίνει με αυτό το αγαπημένο πρόσωπο; Εμένα, όταν η οδύνη μου είναι τόσο βαθιά, δεν μπορεί να με παρηγορήσει η ψυχρή και αναρτημένη και εις τον αιώνα σιωπηλή εικόνα - και όλη η ύλη της

εκκλησίας, διότι εδώ η πραγματικότητα είναι ότι κοιμάται μια λυγερή εννιά μήνες τώρα και δεν έγινε τίποτα. Μιλάτε για Ανάσταση, μιλάτε για αναστάσιμη ημέρα, κι εδώ κοιμάται μια λυγερή τώρα και εννιά μήνες.

Και καθώς είναι ο τελευταίος στίχος ακολουθεί η σιωπή.

Δηλαδή φέρνει όλη την τραγωδία στις παρυφές της σιωπής. Εννιά μηνών θαμμένη. Και ό,τι λύση και να δώσει η μέση, ό,τι λύση να δώσουν τα προηγούμενα και να γυρίσουμε προς τη μέση, εξακολουθεί να ηχεί μέσα μας και να γίνεται υπόμνημα, ότι παρά ταύτα εδώ κοιμάται μια λυγερή, ένα θαύμα υπάρξεως κι αυτή ήταν θαύμα υπάρξεως αλλά είναι τώρα και εννιά μήνες θαμμένη.

Προσέξτε όμως. Λέει εννιά μήνες. Δηλαδή προχώρησε χρόνος. Και ενώ στην αρχή ήτανε σφοδρός και βίαιος κατά του ιερού και δικαίως, τώρα με το βάλαμο του χρόνου, με τη λειτουργία του χρόνου ήρθε στη μάνα του, μαραμένος μεν, αλλά ξαναγύρισε. Πήγε πάλι στη μέση και ζήτησε, όλη αυτή την τραγική του περιπέτεια να φύγει από το βάρος της ψυχής του, ζήτησε απ’ τη μάνα του να τον εξομολογήσει για να καταλυθεί, όπως λέει, το κρίμα, δηλαδή αυτός ο ζόφος που περιάδραξε την ύπαρξή του, να σκορπιστεί και να λάμψει το αναστάσιμο φως. Δηλαδή ο ποιητής φέρνει την τραγική αντίθεση, δημιουργεί τη σύγκρουση, δικαιολογεί και το ένα και το άλλο και στο τέλος φέρνει τη συμφιλίωση. Γιατί έτσι είναι τα πράγματα. Η μέση, η ζωή, πρέπει να προχωρήσει. Χωρίς ωστόσο να ξεχνάμε ότι εκεί πάντοτε θα κοιμάται μια λυγερή, εννιά μηνών θαμμένη.

Θέλω να κάνω μια περαιτέρω υπέρβαση. Γιατί ο ποιητής έβαλε εννιά μήνες; Ο στίχος θα ταίριαζε και εφτά και οκτώ. Εννιά μήνες είναι ο χρόνος που γεννάται η ζωή. Μέσα από το μνήμα της αγαπημένης ο ποιητής έβγαλε τη ζωή της ενάρξεως. Και πάλι λαμπρύνεται ο κόσμος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Παραπομπές:

4. κουλούρι: τάφος Φ. Κουκουλές. Βυζαντινός Βίος και Πολιτισμός. Τομ. Ε' παράρτημα σ. 106

5. Πολλά από τα κρίσιμα και πνευματικώς σημαντικά άσματα ολοκληρώνονται μόνο στον τελευταίο στίχο. Αν είχε λησμονηθεί ο τελευταίος στίχος, το ποίημα ως πνευματική σύλληψη θα είχε καταστραφεί ολοτελώς. Βλ. και τον τελευταίο στίχο του τραγουδιού Κοιμάται η καπετάνισσα. Ο δημοτικός ποιητής λοιπόν μας λέγει πως η ανάσταση είναι ανάσταση διά του θανάτου και η χαρά της Λαμπρής είναι χαρά διά της οδύνης.

6. [Α.Σ.: κιβούρι: φέρετρο]

Γητέματα και γιατροσόφια μιας άλλης εποχής στην Κουκουβίστα

από τη
ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ

Η διηγετική προσπάθεια του ανθρώπου να υπερισχύσει του κακού, περιλάμβανε μέσα και τρόπους που αντλούσε από την καθημερινή του εμπειρία. Όταν και όπου αυτό δεν αρκούσε έκανε επίκληση στην παντοδυναμία του Θεού ή σε άλλες υπερφυσικές, φίλιες δυνάμεις να συνηγορήσουν. Τα γιατροσόφια και τα γητέματα ήταν μοναδικά στοιχεία της Λαϊκής μας Παράδοσης που επιβίωσαν αυτούσια στην συνείδηση του λαού μας από αιώνες.

Επιβίωσαν και δεν αναβίωσαν, όπως συνέβη σε πολλές άλλες εκδηλώσεις του Λαϊκού μας Πολιτισμού. Άντεξαν στις συνθήκες της εποχής, δεν έγιναν επάγγελμα, για να αλλοιώσει, αργά αλλά σταθερά, το λαϊκό χαρακτήρα τους.

Ήταν μίγμα εμπειρικών γνώσεων και μαγικών ενεργειών, που κληροδοτήθηκαν προφορικά από στόμα σε στόμα ή με γραπτό λόγο.

Οι εμπειρικές γνώσεις βασιζόνταν στη θεραπευτική γνώση διαφόρων πραγμάτων, κυρίως βοτάνων και τις κατείχαν διάφορες οικογένειες.

Οι μαγικές ενέργειες ήταν τα γητέματα. Οι εμπειρικές γνώσεις και τα γητέματα μεταδίδονταν από πατέρα σε γιο ή από μητέρα σε κόρη, αν και το δεύτερο αποφευγόταν γιατί, σύμφωνα με μια παράδοση, όταν ανακοινώνονταν σε κόρη έχαναν τη θεραπευτική τους δύναμη.

Τα γητέματα δεν λέγονταν φωναχτά για να εντυπωσιάσουν, αλλά ψιθυριστά, ανεπαίσθητα ακόμα και για τα αυτιά των μυημένων, αυτών που πίστευαν ότι με τη μαγεία των λόγων και την ιερότητα της δράσης θα απαλλάσσονταν από το κακό.

Η λέξη «γητεύω» παραγόταν από το γοιτεύω και σήμαινε «γιατρεύω με μαγικά μέσα» ή σύμφωνα με άλλους παραγόταν από το γύφτος > γυφτ-εύω > γυτεύω, επειδή οι γύφτισσες επιδίδονταν με ιδιαίτερο ζήλο στις «γυτείες».

Οι γητειές, σύμφωνα με τη λαϊκή πεποίθηση, λέγονταν για να εκδιώξουν το κακό μάτι, την κακή δηλαδή επιρροή των άλλων πάνω σε ανθρώπους, ζώα αλλά και σε πράγματα λχ. φυτά. Λέγονταν επίσης για να αντιμετωπίσουν και τις διάφορες ασθένειες, καθώς αποτελούσε πεποίθηση ότι κακοί δαίμονες και πνεύματα ήταν οι γενεσιουργές αιτίες τους.

Οι άνθρωποι πίστευαν ότι οι αρρώστιες ήταν δαιμονικά και ζητούσαν τον οίκτο του Θεού. Καλούσαν τον παπά και τους διάβαζε ευχές αλλά δεν είχαν αποτέλεσμα και αναγκαστικά κατέφευγαν στα ξόρκια και στο γήτεμα.

Το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, η έλλειψη γιατρών αλλά και το γεγονός ότι η επιστημονική αντιμετώπισή τους απαιτούσε δαπάνη, την οποία πολλοί δεν μπορούσαν να αντέξουν, τους οδηγούσε σε γιατροσόφια και μαγικές τελετουργίες για την απομάκρυνση του «κακού».

Γενικά οι κάτοικοι πίστευαν, ότι ορισμένες ασθένειες οφείλονταν σε «αερίκό, ξωτικό ή οξ απ' εδώ», που διέσχιζε το χωριό και μετέδιδε ορισμένη αρρώστια.

Για την **επούλωση των τραυμάτων** χρησιμοποιούσαν το «βάλσαμο» το οποίο χρησιμοποιούν μέχρι σήμερα. Έβραζαν τον ανθό τον έβαζαν σε μπουκάλι με λάδι και το άφηναν στον ήλιο για 10 περίπου μέρες. Άλλες έβραζαν μαζί με το βάλσαμο και το λάδι, έβγαζαν το χορταρικό, το στράγγιζαν έβαζαν και άλλο λάδι και το άφηναν στον ήλιο να γίνει κόκκινο. Με αυτό θεράπευαν τα πάντα.

Για να μην μολυνθεί κάποια πληγή την έπλεναν με τα ούρα του ίδιου του ασθενή ή μικρού παιδιού.

Για να σταματήσουν την αιμορραγία των τραυμάτων χρησιμοποιούσαν φύλλο καπνού.

Για τα τραύματα που δύσκολα θεραπεύονταν πίεζαν το μέρος γύρω από το τραύμα, ώστε να βγει το «σκοτωμένο αίμα» ή το απομυζούσαν με το στόμα.

Αν κατουριόταν ένα παιδί στον ύπνο του η μάνα το πήγαινε στην εκκλησία 3 Σαββατοκύριακα και το λειτουργούσε. Φόβος και τρόμος το μάτιασμα. Στη γειτονιά ή στα μαγαζιά ήταν φόβος και τρόμος αυτός που μάτιαζε, ο γαλανομάτης. Έσπρωχναν τα παιδιά μέσα στα σπίτια οι γυναίκες, οι δε άντρες στα μαγαζιά έφτυναν κρυφά τον κόρφο τους να μην τους πιάσει το μάτι του ή έτρεχαν βιαστικά να αλλάξουν δρόμο να μην τον συναντήσουν και ματιάσει το γερό και δυνατό τους ζωντανό, άλογο, πρόβατο ή κατσίκα.

Αν αγαπούσε κάποιος και δεν είχε ανταπόκριση από την άλλη πλευρά, έκαιγαν μια νυχτερίδα και την έριχναν στο νερό ή στο κρασί του να τον ποτίσουν να σκοτώνεται για κείνον.

Με γήτεμα θεράπευαν την ηλίαση, το ερυσίπελας (ανεμοπύρωμα), τον ίκτερο και άλλα. Στην Κουκουβίστα ήταν συγκεκριμένοι άνθρωποι που θεράπευαν με τα γητέματά τους.

Τα τελευταία χρόνια ξόρκι για αποφυγή του κακού, κρατώντας ένα σουγιά και με τα μάτια δακρυσμένα έκανε η Ελένη Κουκουλένη.

Ο γερο-Κωνσταντής ο Βλάχος θεράπευε **τη χρυσή (κιτρινάδα)**. Έπαιρνε ένα τσέρκι, δηλαδή ένα στρογγυλό σίδερο, το πατούσε πάνω στο κεφάλι μέχρι να βγάλει αίμα. Το άφηγε έτρεχε και μετά έβαζε πικραγουριά και η αρρώστια περνούσε. Στις περιπτώσεις που πονούσε το στήθος κάποιας χωριανής χάραζε (μάτωνε) τη ρόγα.

Το ανεμοπύρι (ερισύπελας) ανεμοπύρωμα, σύμφωνα με μια παράδοση ήταν αγερικό και το έστελναν οι νεράιδες. Ήταν λοίμωξη του δέρματος που χαρακτηριζόταν από ένα έντονα ερυθρό εξάνθημα του προσώπου και των κάτω άκρων. Τα συμπτώματα ήταν πυρετός, ρίγη, εφίδρωση και εμετοί. Όταν ο άρρωστος είχε πρησμένο κεφάλι και γεμάτο πύον, θεραπείες στο χωριό έκανε και ο Ηλίας Δανιήλ, επειδή στο στρατό ήταν νοσοκόμος και ήξερε πολλά πράγματα.

Έτσι όταν ήταν άρρωστος κάποιος χωριανός από ανεμοπύρι και ο Ηλίας ήταν στο χωριό τον θεράπευε. Του άνοιγε το πύον, το καθάριζε και το περιποιόταν μέχρι να θεραπευτεί, γύρω στον ένα μήνα.

Η **κρούπα** ήταν μια μικρή πέτσα, μια ραφή στον ουρανίσκο, το αντίγλωσσο, η οποία έπρεπε να κοπεί στα μωρά, γιατί έκλαιγαν. Αυτή την έκοβε η Μυγδάλω Μαλιβίτση με μεγάλη επιδεξιότητα. Την έκοβε όμως και η Παστέλαινα από την Κάνιανη. Αυτή μετά την επέμβαση για να πάρει αμοιβή έλεγε πετώντας το κουτάλι «αν πάει το κουτάλι ανάσκελα πέτυχε, αν πάει απίστομα δεν πέτυχε».

Λίγες φορές το κουτάλι πήγαινε απίστομα και οι επισκέπτες έφευγαν ευχαριστημένοι φιλεύοντάς την με ότι είχαν (φασόλια, κρέας χοιρινό και πατάτες).

Η Ελένη Μαλιβίτση (γεροσουπένα), πεθερά της Μυγδάλως, **θεράπευε τις αμυγδαλές** των μικρών παιδιών όταν ήταν σε έξαρση και είχαν πύον. Έπαιρνε στάχτη από το τζάκι, την καθάριζε, την κοσκίνιζε και άλειβε τις αμυγδαλές τις πιέζε με τα δάχτυλα, έσκαζαν οι αμυγδαλές κι έβγαινε το πύον.. Αυτό το επαναλάμβανε μερικές φορές και το πύον έφευγε και οι αμυγδαλές διαλύονταν.

Η Παναγιού (Παναγιώταινα) Κυριαζή, η γερο-Κτσαλίνα ήταν γνωστή για το **ξεμάτιασμα** που έκανε και έμενε στην περιοχή της Μπάρμπεσης.

Ήταν μια μέρα του 1955, όταν ο σαμαράς Γιώργος Μαλιβίτσης ήρθε σπίτι της και της είπε πως το ψαρί (γκρίζο) ωραίο άλογό του ήταν έτοιμο να ψοφήσει.

Κρατώντας τη από τη μασχάλη, ήταν γύρω στα 75 της, ο Γιώργος την έφερε στο σπίτι του, στη στροφή πάνω από το σπίτι του Παντελή, απέναντι από το παλιό μαγαζί της Βασιλικής Ευαγ. Τσίγα.

Σε λίγο μαζεύτηκε όλο το χωριό, άλλοι από ενδιαφέρον για τον σαμαρά, άλλοι από περιέργεια στριμώχτηκαν όπου υπήρχε χώρος και περίμεναν να συμβεί το θαύμα. Η Παναγιού με κινήσεις ιεροτελεστίας κάθισε σε ένα σκαμνί, έκανε το σταυρό της γεμάτη πίστη και αυτοπεποίθηση, κοίταξε προς τον ουρανό και είπε δυνατά: «Εγώ θα το σώσω αυτό το μουλάρι. Πρέπει να το κάνω....τόσος κόσμος είναι δω και περιμένει....» Αρχισε να ψιθυρίζει λόγια, διάφορες προσευχές, ακατανόητες προσευχές δοσμένη ολοκληρωτικά σ' αυτό που παρακαλούσε. Στα κοκαλιάρικα γερασμένα της χέρια κρατούσε ένα φτερό από κότα, που το είχε πάντα μαζί της και έκανε τα γητέματά της. Κάποια στιγμή ακούμπησε το φτερό πάνω στο άλογο που βογκούσε. Φύσηξε 3 φορές, είπε λόγια σολωμονικά άλλες 6 φορές και μόλις τελείωσε του είπε «περαστικά».

Αμέσως το άλογο σηκώθηκε, τίναξε τη χαίτη του, καμάρωσε και έκανε να φύγει προς το αφεντικό του. Το πλήθος χειροκρότησε δυνατά, γέλια ξέσπασαν χαρούμενα από την οικογένεια και απερίγραπτη χαρά ζωγραφίστηκε στο πρόσωπο του Γιώργου Μαλιβίτση. Το ψαρί άλογό του είχε σωθεί και από την ευχαρίστησή του, είπαν πως, της έδωσε αρκετά χρήματα.

Ο λύκος όσο γυρνάει στον τόπο μας είναι επικίνδυνος

Πριν από λίγους μήνες εντός του έτους 2013 παραχωρήθηκαν για λειτουργία εγκαταστάσεων επεξεργασίας εμπλουτισμού αποθήκευσης, φόρτωσης 667 στρέμματα, για εκμετάλλευση 3.122,07 στρέμματα και 47.692,335 στρέμματα για έρευνα βωξίτη στη Γκιώνα.

Το Νομαρχιακό Συμβούλιο με Νομάρχη το σημερινό Δήμαρχο Δελφών άμεσα ή έμμεσα συμφώνησε σε αυτό.

Οι άδειες δόθηκαν στην «S&B Βιομηχανικά Ορυκτά». Και έρχονται να προστεθούν στα 9.244.492,80 τμ. που αδειοδοτήθηκαν το 2003 και τα χιλιάδες στρέμματα προηγούμενων ετών.

Τι σημαίνει άδεια για εκμετάλλευση και έρευνα μεταλλεύματος; Σύμφωνα με το χουντικό Ν. Δ. Αρ. 210/73 περί μεταλλευτικού κώδικα σημαίνει:

Από το άρθρο 30

Το δικαίωμα για μεταλλευτικές έρευνες εκτείνεται τόσο στην επιφάνεια όσο και εις τον υπό την επιφάνεια χώρο.

Από το άρθρο 37

Αυτός στον οποίο χορηγήθηκε η άδεια ή ο διάδοχος αυτού θεωρείται απέναντι σε οποιονδήποτε ακόμη και στον ιδιοκτήτη της επιφάνειας του εδάφους ότι έχει οιονεί την νομή και μπορεί να ασκεί τις περί νομής αγωγές και να επικαλείται όλα τα νόμιμα προστατευτικά μέσα για την απρόσκοπτη διεξαγωγή των μεταλλευτικών ερευνών.

Όταν αρχίσει να προχωρά το Κτηματολόγιο αυτά θα φανούν έντονα μπροστά μας.

Από το άρθρο 128

1. Επιτρέπεται η αναγκαστική απαλλοτρίωση αστικών ή αγροτικών ακινήτων τα οποία βρίσκονται εντός ή εκτός του χώρου μεταλλείου με σκοπό την εκτέλεση έργων όπως στοές, φρεάτια, ορύγματα, εκσκαφές κλπ. που προορίζονται για την εκμετάλλευση των μεταλλείων γιατί ο σκοπός αυτός θεωρείται δημόσια ωφέλεια.

2. Είναι επιτρεπτή ακόμη η αναγκαστική απαλλοτρίωση ιδιοκτησιών αν τίθενται σε κίν-

δυνο τα κτίσματα ή η ζωή ή η υγεία αυτών που κατοικούν εκεί.

Από το άρθρο 142

Σε περιοχές που χαρακτηρίζονται μεταλλευτικές απαγορεύεται μέσα σε αυτές η ανάπτυξη άλλων δραστηριοτήτων εφόσον από αυτές παρακωλύεται ή άσκηση μεταλλείας **αλλά και από άσκηση της μεταλλείας παρεμποδίζεται η ανάπτυξη των δραστηριοτήτων αυτών.** Ακόμη για την άσκηση της μεταλλείας εντός των μεταλλευτικών περιοχών υποχωρούν και λόγοι δημοσίου συμφέροντος.

Δηλαδή κοντολογίς, σύμφωνα με το χουντικό νόμο, όπου ο χώρος χαρακτηρίζεται μεταλλευτική περιοχή: καμία ιδιοκτησία και καμία χρήση δεν είναι ισχυρή και απαγορεύεται κάθε άλλη δραστηριότητα ακόμη και για λόγους δημόσιου συμφέροντος. Απόλυτος άρχων είναι ο έχων την άδεια μεταλλευτικών ερευνών, **χωρίς καμιά οικονομική υποχρέωση έναντι του δημοσίου.**

Και όταν το Νομαρχιακό Συμβούλιο διατύπωνε σύμφωνη γνώμη άρπαζε τη Γκιώνα, τη γη της Φωκίδας από τους κατοίκους της, και την παρέδιδε στον εκμεταλλευτή, να δημιουργήσει προκλητικά και βάρβαρα μια μη αναστρέψιμη και τρομακτική υποβάθμιση του περιβάλλοντος, να καταστρέψει κάθε άλλη παραγωγική δραστηριότητα για χιλιάδες χρόνια.

Υπάρχει ακόμα ένα μεγάλο ζήτημα. Με ποια απόφαση, τίνος και βάσει ποιας νομιμότητας και με ποιες προϋποθέσεις παραχωρήθηκε η περιοχή για μεταλλείο-ιδιοκτησία στην οικογένεια Κυριακόπουλου. Υπάρχουν δημόσια έγγραφα; Γνωρίζει κάποιος τις συντεταγμένες που ορίζουν την περιοχή παραχώρησης; Θα εκπλαγείτε από το αποτέλεσμα της διερεύνησης αυτής την οποία ο Δήμος πρέπει να αναλάβει.

Έρευνα κοιτασμάτων βωξίτη

Σημαίνει: Γεωτρήσεις σε κάναβο από 200 x 200μ. έως 30 x 30μ. και σε απροσδιόριστο βάθος, όσο είναι δυνατόν (ακόμα και 300μ.) Αυτό αν πάρουμε υπ' όψη μας τη φύση των πετρω-

μάτων της περιοχής (καρστικά δηλαδή ασβεστόλιθος με διακοπές της συνέχειας) **σημαίνει εξαφάνιση του νερού το οποίο θα κατακρημνίζεται και θα χάνεται.**

Σημαίνει: Ότι κάθε άλλη αναπτυξιακή παραγωγική δραστηριότητα απαγορεύεται ή μπαίνει στο στόχαστρο, την αβεβαιότητα, το μαρασμό και τέλος έτσι ή αλλιώς στην εξαφάνιση. **Πιστεύει κάποιος ότι μπορεί να επενδυθεί έστω και ένα ευρώ σε περιοχή όπως περιγράφεται παραπάνω και αυτό το καθεστώς ισχύει από την ώρα της υπογραφής της απόφασης και για δεκάδες χρόνια.**

Σημαίνει: Διάνοιξη πλήθους δρόμων με συνέπεια την καταστροφή του δάσους και την έλλειψη διαδρομής για την πανίδα της περιοχής με αποτέλεσμα την εξαφάνισή της.

Σημαίνει: Ότι ο χώρος γίνεται απαγορευτικός για κάθε είδους εκδηλώσεις, κοινωνικές, ψυχαγωγικές, πολιτιστικές, περιπάτου, αναψυχής, πεζοπορίας κλπ.

Σημαίνει: Ότι ο χώρος, παρασύροντας και τον υπόλοιπο χώρο, όσο τουλάχιστον είναι ορατός ή έχει πρόσβαση από αυτόν, **να χάσει ολόκληρο το βασικό και συγκριτικό του πλεονέκτημα που είναι το φυσικό περιβάλλον και τα χαρακτηριστικά που επιτρέπουν την ανάπτυξη μιας σειράς δραστηριοτήτων που συνδέονται με μορφές ήπιου τουρισμού (περιπατητικός τουρισμός, αναρριχητικός, ορειβατικός τουρισμός, ποδήλατο βουνού κλπ.)**

Σημαίνει: Απαγόρευση τουριστικών υποδομών και αναπτυξιακών παρεμβάσεων.

Σημαίνει: Απαγόρευση εναλλακτικού τουρισμού και απεμπόληση των πλεονεκτημάτων που απορρέουν από την ένταξη της περιοχής στο NATURA 2000. **Έχει κανείς την ψευδαίσθηση ότι τα χωριά της περιοχής θα αναπτύξουν εναλλακτικό τουρισμό προσφέροντας τη θέα της ξεκοιλιασμένης Γκιώνας το βιασμό της ζωής στις ευαίσθητες περιοχές των οικοσυστημάτων όσο αυτές θα υπάρχουν;**

Σημαίνει: Καταστροφή της βοσκοϊκανότητας της περιοχής, εξαφάνιση της κτηνοτροφίας, της μελισσοκομίας κλπ.

Σημαίνει: Μη αναστρέψιμη καταστροφή του ενεργού περιβάλλοντος του μόνου ικανού να δώσει κατ' ελάχιστο ζωή και τροφή στον άνθρωπο, τα ζώα, τα φυτά.

Σημαίνει: Μελλοντική εκμετάλλευση και ολοκληρωτική καταστροφή.

Σημαίνει: Ότι ούτε το Ελληνικό Δημόσιο ούτε ο Δήμος εισπράττει δεκάρα τσακιστή από όλη αυτή την παραχώρηση – δωρεά της δημόσιας περιουσίας.

Σημαίνει: όμως και τεράστια κέρδη για την οικογένεια Κυριακοπούλου τα οποία θα φορολογηθούν στο Λουξεμβούργο.

Καμιά μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) δεν εξετάζει συνολικά το θέμα, ακόμα και τη μηδενική λύση, δηλ. τι σημαίνει να μη γίνουν νέες εξορύξεις και γεωτρήσεις.

Βρίσκεται σε εξέλιξη εισαγγελική έρευνα για να αποδοθούν ή όχι ευθύνες για καραμπινάτες παραβάσεις, που έχουν γίνει ακόμα και με βάση αυτές τις ελλειπείς εγκεκριμένες Μ.Π.Ε., π.χ. δεν έχουν δώσει οι εταιρείες εγγυητικές επιστολές, όπως προβλέπεται από τις αποφάσεις έγκρισης περιβαλλοντικών όρων.

ΚΑΝΕΙΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΔΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ ΤΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΤΙΚΑ ΟΦΕΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟ, ΤΟ ΔΗΜΟ, ΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ.

ΚΑΝΕΙΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ – ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ – ΔΗΜΟ – ΤΟΠΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ – ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ – ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΔΕΝ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΙ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ, ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ.

ΕΩΣ ΕΔΩ ΛΟΙΠΟΝ. Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΤΙΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥ.

Πρέπει να αναδειχθεί σε πρώτο θέμα του Δήμου ότι αυτή τη στιγμή με τον τρόπο που γίνεται η εκμετάλλευση βωξίτη, εξαφανίζει κάθε άλλη παραγωγική δραστηριότητα, η καταστροφή είναι διαρκής μη αναστρέψιμη και οδηγεί με μεγάλη ταχύτητα τη μετατροπή της περιοχής σε άγονη έκταση, μη ικανή να θρέψει ούτε κατ' ελάχιστο φυτά, ζώα και τον άνθρωπο. Έναν κρανίου τόπο. Και για αυτό πρέπει να παρθούν αποφάσεις τώρα.

Δεν μπορεί μια δραστηριότητα, η οποία απασχολεί λιγότερο από το 2% του ενεργού πληθυσμού του Δήμου, που δίνει το 0,31% της οικονομικής δραστηριότητας, η οποία όπου περνά δεν αφήνει τίποτα όρθιο, που εξαφανίζει τα νερά, τα δάση, τη ζωή, που δεν είναι αειφόρος, που καταστρέφει για πάντα την παραγωγική βάση, να είναι η κυρίαρχη στον τόπο.

Γιώργος Κόλλιας

Σχέδιο χωρικής οικιστικής οργάνωσης ανοιχτής πόλης (ΣΧΟΑΠ) Δ.Ε. Γραβιάς

Όπως είχαμε αναφέρει παλιότερα, έχει ξεκινήσει μια πολύ σημαντική μελέτη για τη Δημοτική Ενότητα (Δ.Ε.) Γραβιάς, που είναι το ΣΧΟΑΠ, δηλ. ποιες θα είναι οι χρήσεις γης και εν τέλει ποια θα είναι η κατεύθυνση ανάπτυξης της Δ.Ε. και του χωριού μας τα επόμενα είκοσι χρόνια.

Η Δημοτική αρχή με δελτίο τύπου που αναρτήθηκε στις 25-10-2013 σε ιστότοπο της Φωκίδας, μας ενημέρωνε ότι στις 23-10-2013 ο Δήμος Δελφών παρουσίασε στην Γραβιά, το Α1 Στάδιο της μελέτης ΣΧΟΑΠ της Δ.Ε. Γραβιάς του Δήμου Δελφών. Η παρουσίαση έγινε από την ομάδα των μελετητών και την παρακολούθησαν: Ο Δήμαρχος Δελφών, ο Αντιδήμαρχος Δ.Ε. Γραβιάς, ο αρμόδιος Θεματικός αντιδήμαρχος, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι της Δ.Ε. Γραβιάς και οι Πρόεδροι των Τοπικών Κοινοτήτων Γραβιάς, Καλοσκοπής, Καστελλίων, Μαριολάτας, οι Εκπρόσωποι των Τοπικών Κοινοτήτων Αποστολιάς, Βάργιανης, Οινοχωρίου, Σκλήθρου, η Προϊσταμένη και αρμόδια στελέχη της Δ/σης Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Δελφών.

Με βάση τη νομοθεσία (Ν. 2508/97), που δίδει τη σύνταξη αυτής της μελέτης, στο άρθρο 1 παρ.5, προβλέπεται η ενεργός συμμετοχή των πολιτών και των κοινωνικών φορέων σε όλα τα στάδια της εκπόνησης της μελέτης για τη διαμόρφωση των επιλογών, των στόχων και των προτεραιοτήτων. Αυτό μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει, παρότι έχει παρουσιαστεί, όπως μάθαμε από το δελτίο τύπου, το Α1 στάδιο της μελέτης.

Ο Σύνδεσμός μας με αίτηση ζήτησε και πήρε αντίγραφο του Α1 σταδίου της μελέτης, τις τρεις εναλλακτικές προτάσεις του μελετητή και την απόφαση του Συμβουλίου της Τοπικής Κοινότητας Καλοσκοπής.

Το Α1 στάδιο της μελέτης του ΣΧΟΑΠ της Δ.Ε. Γραβιάς Δήμου Δελφών είναι η ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης, αξιολόγηση των

δεδομένων, προβλημάτων και προοπτικών, στο οποίο παρουσιάζονται οι εναλλακτικές προτάσεις και εγκρίνεται ποια απ' αυτές θα εξειδικευτεί στο επόμενο στάδιο και πιο σημαντικό.

Αναφερόμενος στα πιο σημαντικά, συνοπτικά μπορούμε να πούμε ότι από **το στάδιο αυτό προκύπτει ότι η περιοχή μας είναι μεταλλευτική**. Αυτό προκύπτει από το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο της Βιομηχανίας, το οποίο πρέπει υποχρεωτικά να λάβει υπόψη της η παρούσα μελέτη. Σ' αυτό το Χωροταξικό για τη βιομηχανία έχουμε κάνει προσφυγή ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, για την οποία όμως μόλις πριν λίγες μέρες βγήκε απορριπτική απόφαση, χωρίς όπως με πληροφόρησε ο δικηγόρος, να απαντάει επί της ουσίας των θεμάτων που θίγαμε στους λόγους ακύρωσης. Σε επόμενο άρθρο αφού θα πάρουμε την απόφαση θα σας ενημερώσω αναλυτικά. Ακόμα το Ειδικό Χωροταξικό για τον Τουρισμό, που και αυτό είναι υποχρεωτικό να το ακολουθήσει η μελέτη του ΣΧΟΑΠ, προβλέπει για όλους τους ορεινούς όγκους της Φωκίδας εναλλακτικό τουρισμό. Όμως η διατύπωση που υπάρχει το αναιρεί επί της ουσίας. Αναφέρει ότι οι εξορύξεις είναι πρώτης προτεραιότητας και ο εναλλακτικός τουρισμός είναι δευτερεύουσας προτεραιότητας και θα μπορεί να αναπτυχθεί, εφόσον αυτός δεν έρχεται σε σύγκρουση με τις εξορύξεις. Προβλέπεται οριοθέτηση του χωριού μας που μέχρι σήμερα δεν υπάρχει. Αυτό σημαίνει σε ποιες περιοχές και με ποιους όρους θα υπάρχει δυνατότητα δόμησης. Προβλέπεται και καθορισμός χρήσεων γης εντός και εκτός του οικισμού του χωριού και εκπόνηση γεωλογικής και περιβαλλοντικής μελέτης. Η απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου της Τοπικής Κοινότητας Καλοσκοπής, όπως και όλες οι άλλες κοινότητες, προτείνουν στο επόμενο στάδιο της μελέτης να εξεταστεί το «ρεαλιστικό» σενάριο, που προβλέπει την ισόρροπη ανάπτυξη της περιοχής. Η πρόταση αυτή έχει

γίνει αποδεκτή και από την επιβλέπουσα υπηρεσία του Δήμου, άρα υποθέτουμε ότι θα δοθεί και σαν εντολή προς το μελετητή. Μένει να δούμε και να ενημερωθούμε έγκαιρα, πώς ακριβώς θα μεταφραστεί και θα εξειδικευθεί στο επόμενο και καθοριστικό στάδιο της μελέτης, αυτό το πολύ γενικό «ρεαλιστικό» σενάριο.

Επειδή δεν είχαμε τη δυνατότητα κατά την παρουσίαση του Α1 σταδίου της μελέτης να καταθέσουμε τις απόψεις μας, ζητήσαμε «άτυπη» συνάντηση με το μελετητή. Στη συνάντηση αυτή θέσαμε τα εξής ζητήματα: α) το θέμα των εξορύξεων σε συνδυασμό με τη μη εκπόνηση υδρογεωλογικών μελετών, πράγμα πολύ σημαντικό για να μη «χαθούν» τα νερά, β) ότι πρέπει να μπει κάποιο φρένο στη συνεχή επέκταση των αδειοδοτήσεων για νέες γεωτρήσεις και εξορύξεις, γ) ότι επί της ουσίας δεν γίνονται αποκαταστάσεις των «ξοφλημένων» μεταλλείων, δ) ότι έχουμε μεγάλες περιοχές εξορύξεων εντός του δικτύου NATURA 2000 και οι οποίες πρέπει να προστατευθούν με βάση τη νομοθεσία, που προβλέπει την εκπόνηση Ειδικών Περιβαλλοντικών μελετών, με σκοπό τη δημιουργία και θεσμοθέτηση σχεδίων διαχείρισης αυτών των προστατευόμενων περιοχών και οι οποίες μέχρι σήμερα δεν γίνονται σκόπιμα, ε) ότι όλος ο οικισμός της Καλοσκοπής, αλλά και η ευρύτερη περιοχή είναι οριστική παραχώρηση μεταλλείου, στ) ότι υπάρχει θέμα νομιμότητας του καθεστώτος των οριστικών παραχωρήσεων των μεταλλείων στις εταιρείες και ζ) χωρίς να έχει γίνει συζήτηση στην τοπική κοινωνία (πράγμα ουσιαστικό και πολύ σημαντικό) και εκφράζοντας την προσωπική μου άποψη στο θέμα αυτό, του είπα ότι επιθυμώ μια άλλη ανάπτυξη της περιοχής μας, όχι αποκλειστικά μεταλλευτική (δηλ. ότι πρέπει να γίνουν τα παραπάνω αναφερόμενα στο α, έως και στ), αλλά με έμφαση στον πρωτογενή τομέα της γεωργίας, κτηνοτροφίας, μελισσοκομίας σε συνδυασμό με τη μεταποίηση και τον ήπιο εναλλακτικό τουρισμό. Αυτό βέβαια είναι θέμα δημόσιας διαβούλευσης των τοπικών κοινωνιών, που πιστεύουμε ότι στο επόμενο στάδιο θα γίνει.

Ο μελετητής μας είπε ότι γνωρίζει τα θέματα και θα προσπαθήσει να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί στο να προστατευθούν οι ορεινές περιοχές από τις εξορύξεις, αλλά έβαλε το θέμα ότι οι μεταλλευτικές εταιρείες μπορεί να προσφύ-

γουν κατά της μελέτης, εφόσον θίγονται τα μεταλλευτικά τους δικαιώματα. Επίσης μας είπε ότι θα προσπαθήσει να συνδυάσει τον εναλλακτικό τουρισμό (μονοπάτια, ποδήλατο βουνού κλπ.), με την τοπική παραγωγή προϊόντων από τη γεωργία, κτηνοτροφία, μελισσοκομία, αλλά και με την ανάδειξη πολλών αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών μνημείων.

Τέλος είναι πολύ σημαντικό να παρακολουθήσουμε το επόμενο στάδιο της μελέτης που είναι και το καθοριστικό, να κάνουμε παρεμβάσεις στη δημόσια διαβούλευση, απαιτώντας να τηρηθούν οι προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες ενημέρωσης και διαβούλευσης. Αυτό κατά τη γνώμη μου για να είναι και πιο αποτελεσματικό θα πρέπει να επιδιώξουμε να γίνει σε συνδυασμό και με άλλους συλλόγους από τις τοπικές κοινότητες της Δ.Ε. Γραβιάς, όπως έγινε και στην αντίστοιχη μελέτη της Δ.Ε. Καλλιέων.

Γιώργος Κόλλιας

Μετά την ανάγνωση του θέματος σχεδίου χωρικής οικιστικής οργάνωσης του Δ.Ε. Γραβιάς από τον Γιώργο Κόλλια, ο αντιδήμαρχος κ. Αθ. Μανανάς ανέβηκε στο βήμα και είπε:

Ο Δήμος Γραβιάς ήταν κατά συγκεκριμένων εξορύξεων.

Όσον αφορά στο σχέδιο προβλέπεται και Β2 φάση, η οποία θα γίνει σε σύντομο χρονικό διάστημα καθώς και διαβούλευση κατά την οποία το θέμα θα συζητηθεί ευρύτερα και θα κληθούν οι ενδιαφερόμενοι να υποβάλουν τις προτάσεις τους.

Δεν είναι σωστό να κινδυνολογούμε όπως παλιότερα με το Leader.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας

“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης:

Β. Γρηγοροπούλου,

Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31

τηλ. & φαξ: 210 52.38.158

www.kaloskopi.gr

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552

e-mail: info@antoniadis-sa.gr

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ-ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ "51 χρόνια μαζί" (8/2/2014)

Μαρία & Αλέκος Σίμος - Για πάντα μαζί

Γνωριστήκαμε και αρραβωνιαστήκαμε το 1963. Δύο χρόνια αργότερα παντρευτήκαμε. Αφού συναντηθήκαμε σε κάποιες γιορτές στο χωριό και άρεσε ο ένας στον άλλον, μίλησα με τον πατέρα της, ο οποίος καταγόταν και αυτός όπως κι εγώ από το Καλοσκοπί Φωκίδας, κι αποφασίσαμε έκτοτε να είμαστε μαζί. Ήταν ένα μείγμα έρωτα και προξενιού που, όπως αποδείχθηκε, δούλεψε καλά.

Με τα χρόνια μάθαμε καλύτερα ο ένας τον άλλον. Μπορεί για παράδειγμα ο Αλέκος να μην εκδηλώνεται, ξέρω όμως ότι με αγαπάει με τον τρόπο του. Την τελευταία φορά που αρρώστησα μου συμπαραστάθηκε πολύ. Δεν μπορώ να ξεχάσω πώς έτρεχε να μου φέρει τα φάρμακα και ότι άλλο χρειαζόμουν.

Τα παιδιά δένουν την σχέση του ζευγαριού. Φέρνουν όμως και ανατροπές. Στο πρώτο μας παιδί αφοσιώθηκα πολύ και παραμέλησα για λίγο τον Αλέκο. Του κακοφάνηκε, αλλά σύντομα πάλι βρήκαμε τις ισορροπίες μας.

Τα μυστικά του γάμου δεν είναι άλλα από την υπομονή, την ειλικρίνεια, τις αμοιβαίες υποχωρήσεις και την αλληλοκατανόηση. Κανείς μας άλλωστε δεν είναι τέλειος.

Οι κρίσεις και οι δυσκολίες φέρνουν πιο κοντά το ζευγάρι. Είναι οι στιγμές που σε κάνουν να λες "με αυτόν τον άνθρωπο θα είμαι για πάντα μαζί". Ο χαμός ενός από τα δύο παιδιά μας ήταν η πιο άσχημη στιγμή μας. Πέρα, όμως από τον θάνατο τίποτα άλλο δεν θεωρούμε δύσκολο. Όλα τα άλλα προσπερνιούνται.

Ένας ταλαντούχος νέος - Πάνος Γ. Βλάχος

Μετά τον μακαριστό Φοίβο Ταξιάρχη, τον ηθοποιό που διέπρεψε σε όλα τα είδη του θεάτρου στην Ελλάδα και το εξωτερικό, άλλο ένα ταλέντο διαπρέπει στην τηλεόραση και το θέατρο. Ο λόγος για τον Πάνο Βλάχο του Γεωργίου, τον νέο ηθοποιό τον οποίο απολαμβάνουμε στις τηλεοπτικές και θεατρικές του εμφανίσεις και ο οποίος σε κάθε του συνέντευξη δεν παραλείπει να λέει "κατάγομαι από την Καλοσκοπή Φωκίδας".

Πληροφορηθήκαμε από τις εφημερίδες ότι ο Πάνος το καλοκαίρι θα εμφανισθεί στην Επίδαυρο στο έργο του Αριστοφάνη "Βάτραχοι" στο ρόλο του Ξανθία. Από καρδιάς του ευχόμαστε καλή επιτυχία και σε ανώτερα!

TheK-Magazine

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

1.	Οικ. Αλεξίου Βάγιας εις μνήμη		50.	Μώρης Γεώργιος του Κ. εις μνήμη	
2.	Φιλίτσας Αλεξίου και Ευφροσύνης Τσίγα	50		Δήμητρας κ. Μώρη	20
3.	Αλεξίου – Κουβαργιώτη Μάρθα	30	51.	Μώρης Παναγιώτης του Νικ.	20
4.	Αντωνίου Δημ. Νίκος και Κατερίνα	20	52.	Μαλεβίτσης -Τζώρα Ελένη	20
5.	Αντωνίου Νικόλαος του Κ.	20	53.	Παπαγεωργίου Ευθύμιος του Παναγ.	20
6.	Αντωνίου Μπάμπης και Μαρίκα	50	54.	Παπαγεωργίου Χρήστος του Ευθυμ.	20
7.	Αυγερινός Νικόλαος του Χαρ.	20	55.	Παπαγεωργίου Χρήστος εις μνήμη των	
8.	Βασιλείου Ιωάννης του Ν.	50		γονέων του Ευθύμιου και Βασιλικής	20
9.	Αλεξίου Βάγια του Αθ. εις μνήμη		56.	Παπαευαγγέλου - Πριοβόλου Μαρία	15
10.	του Τάκη Βλάχου	20	57.	Παπανδρέου Αριστείδης στην μνήμη	
11.	Αναγνώστου Ανδρέας	20		πεθερού του Νικ. Λευκαδίτη και θείου	
12.	Γεωργίου Κωνσταντίνος του Γεωργ.	50		του Κώστα Λευκαδίτη	30
13.	Γεωργίου Νίκος του Νάκου στην μνήμη των		58.	Πολυχροσιάδης Στέλιος	25
14.	παππούδων του Νικόλαου και Παρασκευής	20	59.	Πολίτη Μαρία του Μιχ.	20
15.	Γρατσία Νάντια στην μνήμη της μητέρας της	20	60.	Πριοβόλου Αικατερίνη του Γεωργίου	20
16.	Παναγιώτας Τσόχλα	20	61.	Ραπτόπουλος Γεώργιος του Θεμ.	20
17.	Δανιήλ -Κομνάκου Ρούλα	20	62.	Ραπτόπουλος Δήμος του Θεμ.	20
18.	Δήμου-Ζούγρου Βασιλική	20	63.	Ραπτοπούλου Βούλα συζ. Ζαχ.	50
19.	Ζούγρου Νικηφόρος και Έφη	40	64.	Ραπτοπούλου – Τσουνάκα Κατίνα	20
20.	Θειακού Βασιλική στην μνήμη του		65.	Ράπτου Ευφροσύνη Ν.	20
21.	παππού της Αθανάσιου Ραπτόπουλου	20	66.	Ράπτου Μαρία Ν.	20
22.	Θειακός Αντώνης	20	67.	Σαριτζόγλου Θεοφάνης στη μνήμη	
23.	Οικογένεια Καραντάσιου Νικολάου	30		Χρήστου Σαριτζόγλου	30
24.	Κατσανιώτης Γιώργος του Κ.	50	68.	Σίμος Αλέκος	25
25.	Κατσανιώτης Νίκος του Κ.	20	69.	Σιαφάκα Ελένη στη μνήμη	
26.	Κόλλια Πίτσα συζ. Ιωάννου στη μνήμη			Νικολάου Πριοβόλου του Ευθυμ.	100
27.	συζύγου και υιού της	20	70.	Τζαμτζή Παρασκευή	20
28.	Κολλύρη Αθανασία στη μνήμη των		71.	Τούμπας Αθανάσιος του Ευθυμ.	20
29.	Τάκη Βλάχου, Φιλίτσας Αλεξίου και		72.	Τριανταφύλλου Ηλίας του Ανδρ.	20
30.	Ευφροσύνης Τσίγα	20	73.	Τριανταφύλλου Φίλιππος	20
31.	Κολλύρη Θάλεια του Ιωαν. στη μνήμη		74.	Τσαλκάκη-Τσουλανδρή Μορφούλα	20
32.	του συζύγου της	10	75.	Τσιαμπά – Ραπτοπούλου Μαρία	20
33.	Κολλύρης Σταύρος και Δήμητρας	20	76.	Οικ. Τσίγα Δημητρίου του Κ. στη μνήμη	
34.	Κολλύρης Ευθύμιος του Νικολάου	100		μητέρας και γιαγιάς τους Ευφροσύνης	50
35.	Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη γονέων της	20	77.	Τσίγας Ευάγγελος του Ευθ.	40
36.	Κυριαζής Κωνσταντίνος του Νικ.	20	78.	Τσίγας Ιωάννης του Ευαγ. στη μνήμη	
37.	Κυριαζής Ταξιάρχης	50		Ευφροσύνης Τσίγα	50
38.	Κωστούρος Ευάγγελος του Γ.		79.	Τσιριμώνας Κώστας του Γ.	30
39.	στη μνήμη Φιλίτσας Αλεξίου	20	80.	Τσιρώνης Βασιλείου του Γ.	20
40.	Κωστούρος Αθανάσιος του Αγγελή		81.	Τσιρώνης Ευάγγελος του Δημ.	20
41.	στη μνήμη των γονέων του	50	82.	Τσιρώνη Αικατερίνη του Ευαγ.	20
42.	Κωστούρος Νικόλαος του Ιωάννη	20	83.	Τσιρώνη Ιωάννα (Αυστραλία)	30
43.	Οικογένεια Αναστασίας Ευθ. Λαΐου		84.	Τσιρώνη – Διαμαντοπούλου Κρυσταλλία	
44.	στη μνήμη συζύγου της Ευθύμιου και			του Ευαγ.	30
45.	πεθερικών της Ιωάννη και Αγγελικής	50	85.	Τσιρώνη Ανθούλα Στεργ.	10
46.	Λευκαδίτη Ελένη του Ιωαν.	10	86.	Τσιρώνη - Στρατούλη Ιωάννα στη μνήμη του	
47.	Λευκαδίτη Ελένη του Γεωργ. στη μνήμη			συζύγου της Ελευθερίου και γονέων της	
48.	Γεωργίας Ματζιού και Φιλ. Αλεξίου	20		Στεργίου και Ευθυμίας	15
49.	Λευκαδίτη Χριστίνα του Ιωαν.	10	87.	Τσιρώνης Βασίλειος του Δημητρίου	30
50.	Λευκαδίτης Χρήστος του Κ.	50	88.	Τσιρώνη Στυλιανή του Βασ.	10
51.	Λευκαδίτη Μαρία συζ. Δημητρίου	20	89.	Τσουλανδρή Χρυσούλα	20
52.	Λευκαδίτης Γεώργιος του Ιωαν.	10	90.	Τσόχλα Αικατερίνη στη μνήμη της κόρης της	
53.	Λευκαδίτης Ιωάννης του Γ. (ιερέας)	30		Παναγιώτας	30
54.	Λευκαδίτης Παναγιώτης του Γεωργίου		91.	Τσόχλα Ασημίνα στη μνήμη της αδελφής της	
55.	στην μνήμη Γεωργίας Μάντζιου	50		Παναγιώτας	50
56.	Λίτσας Γεώργιος του Κ.	20	92.	Τσόχλα Βασιλική του Δημ.	20
57.	Μαλεβίτσης Αθανάσιος εις μνήμη		93.	Τσόχλας Σπύρος	10
58.	Ντίνας Αχλαδά και Φιλ. Αλεξίου	30	94.	Χαμηλός Βασίλειος του Παναγ.	20
59.	Μαλεβίτσης Ιωάννης του Παναγ.	20	95.	Χαμηλός Δημήτριος Κώστ.	50
60.	Μαλεβίτσης Παναγιώτης του Ιωαν.		96.	Χαμηλού -Νταλάκα Ζωή	20
61.	στη μνήμη Ντίνας Αχλαδά	20	97.	Χριστοδούλου Λεωνίδας του Νικ.	30
62.	Ματθαίου Ευθύμιος του Χαρ.	20	98.	Χριστοφόρου Νίκη	10
63.	Ματθαίου Κωνσταντίνος του Χαρ.	20	99.	Χριστοφόρου Χριστόφορος στη μνήμη του	
64.	Μούκα Κυριακός και Μίνα	20		πατέρα του Παναγιώτη	20
65.	Μουστάκα Παρασκευή εις μνήμη		100.	Τσίγας Κωνσταντίνος του Δημ. στη μνήμη	
66.	Φιλίτσας Αλεξίου	20		της γιαγιάς του Ευφροσύνης	20
67.	Μπαράκος Νικόλαος	20	101.	Τσίγας Χρήστος του Δημ. στη μνήμη της	
				γιαγιάς του Ευφροσύνης Τσίγα	20

102.	Βλάχου Ευσταθία συζ. Νικ (Παρόριο Βοιωτίας)	20	118	Χατζάκου Καίτη Θεσ/νίκη στη μνήμη του συζύγου της Κωνσταντίνου	50
103.	Κροντιρά Φιφή	50	119	Γκαβαλίνης Γιώργος & Ευθύμιος στη μνήμη των γονέων τους	50
106	Λίτσος Γιώργος (ΗΠΑ)	33	120	Χρηστίδη Γιώργος & Μίνα (ΗΠΑ) στη μνήμη των γονέων τους	100
107	Χρηστίδη Δημήτρης & Γιώτα (ΗΠΑ)	100	122	Αφέντης Ανδρέας	30
108	Χασιακού Φρόσω	30	123	Μημίνη Βούλα	50
109	Θεοχάρη Ελένη	25	124	Βλάχου Ιωάννα (ΗΠΑ) στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου Βλάχου	100
110	Οικονόμου Δήμητρα	12	125	Οικ. Μαλιβίτση Ιωάννη στη μνήμη Μαγδαληνής (Λούλας) Γιακουμάτου-Μαλιβίτση αντί στεφάνου	200
111	Οικ. Μαλεβίτση Παν. στη μνήμη Κώστα Αυγερινού	20	126	Λεβέντης Κώστας & Καίτη στη μνήμη Μουκουβάλα Αποστόλη	20
114	Κόλλια Βιβή (ΗΠΑ) στη μνήμη του συζ. Ευθυμίου & γονέων της Ηλιά & Κούλας Κατσανιώτη	100	127	Αχλαδάς Λάμπρος του Ζήση στη μνήμη Μπουκουβάλα Αποστόλη	20
115	Βλάχου Γιάννης & Κανέλλα στη μνήμη των γονέων τους Παναγιώτη & Μαρίας Βλάχου & Μαρίας Χασιακού	50			
116	Βλάχου Αθηνά στη μνήμη του πατέρα της Παναγιώτη	50			
117	Βλάχος Βαγγέλης του Παν. στη μνήμη του πατέρα του Παναγιώτη	50			

Ανακοίνωση: Το καλοκαίρι θα επανακυκλοφορήσει ο **ανανεωμένος τηλεφωνικός κατάλογος** και παρακαλούμε να μας γνωρίσετε εάν υπάρχουν αλλαγές στα στοιχεία σας. Επίσης όποιος επαγγελματίας επιθυμεί να διαφημισθεί στον καινούργιο κατάλογο να επικοινωνήσει με την Β. Γρηγοροπούλου στο τηλ. 6986662642. Οι επαγγελματίες χωριανοί μας οι οποίοι επιθυμούν να διαφημίζονται στην εφημερίδα μας να μας στείλουν τα στοιχεία τους.

Για την διευκόλυνσή σας στην κατάθεση των συνδρομών, μπορείτε να χρησιμοποιείτε τον αριθμό IBAN: GR6101101550000015534940208 (Εθνική Τράπεζα).

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Δημήτρης και η Ελένη Παντελάκη στις 20/2/2014 απέκτησαν δίδυμα, αγοράκι και κοριτσάκι. Να σας ζήσουν!

ΓΑΜΟΙ

Δυο νέα παιδιά, ο Αλέξ. Κολλύρης γιος του ορκωτού λογιστή Θύμιου Κολλύρη, σημαντικό στέλεχος της Α.Ε. Ελαΐς (ειδικός στο marketing), και η δικηγόρος Αθηνών Σοφία Αθανασούλια, τέλεσαν τον γάμο τους στις 18/1/2014 στον ιερό ναό Αγίας Σκέπης Χολαργού. Το μυστήριο ακολούθησε δεξίωση στον Πύργο Πετρέζα, όπου συγγενείς και φίλοι ευχήθη-

καν στο νέο ζευγάρι μακροζωία και πολλούς απογόνους. Να σημειώσουμε ότι ο Αλέξ. Κολλύρης είναι πολίτης Δήμου Δελφών.

ΠΕΝΘΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (1932-2014)

Τον περασμένο Ιανουάριο η κοινότητα του χωριού μας έχασε ένα σπουδαίο μέλος. Έφυγε ξαφνικά ο Κων. Ν. Αυγερινός (Ζώγος) που όλο το καλοκαίρι ήταν μια χαρά κοντά

μας. Μεγαλωμένος στο χωριό ήταν από τους τελευταίους απογόνους μιας γενιάς δεξιότεχνων μαστόρων των Αυγεριναίων που είχαν ειδικευθεί στην πελέκηση της πέτρας, ώστε να γίνεται κατάλληλο υλικό για χτίσιμο πέτρινων σπιτιών. Από τα κουρασμένα χέρια αυτών των μαστόρων ήταν αλφαδιασμένα τα σπίτια μας πριν από την πυρπόληση. Μετά τον εμφύλιο ο αείμνηστος Κώστας εγκαταστάθηκε στη Λειβαδιά όπου ανέλαβε την επιστάση Τεχνικών Σχολίων Λειβαδιάς όπου δίδασκε και πρακτικά τεχνικά θέματα από την πλούσια εμπειρία του. Παντρεύτηκε τη Σούλα Φλωριτικού με την οποία απέκτησαν δύο κόρες που με τη

σειρά τους έφεραν τέσσερα εγγόνια.

Η επικοινωνία του με το χωριό ήταν συνεχής. Καλλιεργούσε τον κήπο του και ένα ωραίο κτήμα στα Αυγερινέικα χωράφια στην Καρακοφωλιά. Από μικρός, εκτός από το μεράκι του για το κυνήγι, είχε κλίση στην τέχνη του ψαλίσματος, χάρισμα που τον οδήγησε να γίνει επίσημος ιεροψάλτης στον Αγ. Γεώργιο Καλοσκοπής τον οποίον υπηρέτησε με σεβασμό επί πολλά χρόνια με αδιάκοπη παρουσία σ' αυτόν χειμώνα - καλοκαίρι έχοντας δεξιά του το γείτονά του Τριαντάφυλλο Τσολάνα. Ως μέλος της εκκλησιαστικής επιτροπής φρόντιζε με μεγάλο ενδιαφέρον για την καλή λειτουργία των εκκλησιών του χωριού. Καλό ταξίδι αλησμόνητε Κώστα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΙΓΚΙΡΗΣ (1944 - 2014)

Στις 29/01/2014 έφυγε από κοντά μας ο Δημήτριος Μιγκίρης του Ηλία, σύζυγος της Παναγιώτας Τούμπα του Ιωάννη (Θεού). Είχε γεννηθεί στην Αμμουλιανή Χαλκιδικής και εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη σε ηλικία 16 ετών. Εκεί αργότερα γνώρισε και τελικά παντρεύτηκε την Παναγιώτα Τούμπα που είχε έρθει από την Καλοσκοπή αφού έβγαλε εκεί το Δημοτικό Σχολείο. Μαζί απέκτησαν δύο παιδιά τη Σμαρώ και τον Ηλία και έζησαν ευτυχισμένοι για πολλά χρόνια.

Εμείς: Η σύζυγος και τα παιδιά σου θέλουμε απλά να σου πούμε καλό ταξίδι. Θα σε θυμόμαστε για πάντα.

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΔΗΜ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ (1926-2014)

Στις 22/3/2014 απεβίωσε στην Λαμία και ενταφιάστηκε στο χωριό σε ηλικία 88 ετών ο Αποστόλης Μπουκουβάλας, γιος του αξέχαστου εμποροτέχνη Ξυουργού Δήμου,

που είχε πέσει θύμα βομβαρδισμού κάτω από την παλιά πουρνάρα του Αγ. Γεωργίου.

Ο Απόστολος είχε τελειώσει το Δημοτικό Σχολείο Καλοσκοπής και από νέος σύμφωνα με την παράδοση της οικογενείας του είχε εξελιχθεί σε τέλειο τεχνίτη Ξυουργικών εργασιών, επάγγελμα που άσκησε και στην Αθήνα με επιτυχία.

Είχε παντρευτεί την χωριανή μας Κωνστανίνα Χαμηλού με την οποία έζησε τα τελευταία χρόνια στη Λαμία και ήταν συνεχώς επισκέπτης του χωριού.

ΕΛΕΝΗ ΑΘ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ (1922-2014)

Σε ηλικία 92 ετών απεβίωσε στην Αθήνα στις 22/3/2014 η Ελένη Κωστούρου του Αθανασίου και ενταφιάστηκε στο χωριό. Αδέλφια της ήταν ο Χρήστος και η Παναγιώτα Πλατανιά. Είχε μαγαλώσει στο χωριό και μετά τον εμφύλιο εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Σε προχωρημένη ηλικία την περιέθαλψε με μεγάλη στοργή η ανηψιά της Μαρία, κόρη της Παναγιώτας Πλατανιά, σύζυγος του Λεμονή Τσιριμώνα Η αλησμόνητη Ελένη ανταπέδωσε την αγάπη και τη φροντίδα στα εγγόνια της Γιώτα και Ευτέρπη. Την ευγνωμονούν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΛΑΧΟΣ (1925-2014)

Την Κυριακή 2 Μαρτίου 2013 στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Άνω Λιοσιών, τελέστηκε μνημόσυνο 40 ημερών για την ανάπαυση της ψυχής του Παναγιώτη Βλάχου. Στην ακολουθία συλλειτουργήσαν ο ιερέας της εκκλησίας καθώς και ο παπακώστας Πλιάτσικας του Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής. Μετά το μνημόσυνο τα παιδιά του παρέθεσαν γεύμα στο ιδιόκτητο κατάστημά τους στα Άνω Λιόσια.

Από το χωριανό μας Κώστα Τούμπα λάβαμε το ακόλουθο κείμενο: Ο χρόνος δεν χαρίζεται, παίρνει ό,τι θέλει.

Αγαπητέ εξάδελφε

Δεν μπορούσες να ξεπεράσεις το χρόνο.

Ο Κύριος σε κάλεσε κοντά του και δεν είχες την δυνατότητα να το αρνηθείς.

Ο Παναγιώτης Βλάχος γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1925 και ποτέ δεν πέρασε από το μυαλό του να την αποχωρισθεί. Συνέπρεσε η ηλικία του με τα χρόνια του αλληλοσκοτωμού των Ελλήνων, μπόρεσε όμως και ξεπέρασε όλες τις κακουχίες, στάθηκε όρθιος και ακολούθησε τον χρόνο της ζωής του. Το έτος 1951 παντρεύτηκε την Μαρία Στοφόρου θυγατέρα του μπαρμπα-Γιάννη και της Αθηνάς, ο οποίος τον περιέβαλλε με όλη την αγάπη του σαν πραγματικό του παιδί, δεδομένου ότι είχε και αυτός χάσει τον αγαπημένο του γιο τον Παναγιώτη. Γι' αυτό άλλωστε του έμεινε και το παρατσούκλι "Στοφόρος". Το έτος 1953 άνοιξε στο χωριό το πρώτο του μαγαζί το οποίο λειτουργεί μέχρι σήμερα. Έκανε δύο αγόρια, τον Γιάννη και τον Βαγγέλη, που έφυγαν από το χωριό αναζητώντας την τύχη τους. Με τον Τάκη έμεινε στο χωριό βοηθός, συνεργάτης και συμπαραστάτης του η αγαπημένη του κόρη Αθηνά η οποία αποδείχθηκε άξια επαγγελματίας και με τον εξίσου άξιο σύζυγό της Γιώργο, συνέχισαν το ίδιο επάγγελμα και στην Αθήνα (καλοκαίρι Καλοσκοπή-χειμώνα Αθήνα). Το 1970 ο Τάκης Βλάχος εξελέγη πρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπής την οποία υπηρέτησε για μια εξαετία και συνολικά για 25 χρόνια υπηρέτησε το χωριό σαν κοινοτικός άρχοντας από όλες τις θέσεις. Η μεγαλύτερη όμως προσφορά του στο χωριό ήταν σαν επαγγελματίας, αφού κράτησε το χωριό ζωντανό και ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες για τουλάχιστον 50 χρόνια. Ο Τάκης Βλάχος υπήρξε μια ξεχωριστή μορφή σαν άνθρωπος! Λιγόλογος, ευθύς χωρίς περιστροφές, ηθικός, τίμιος σαν άνθρωπος και σαν επαγγελματίας, αλλά δεν σήκωνε και πολλά και μπορούσε να σε αποπάρει στο λεπτό. Όμως την άλλη στιγμή ήταν τελείως διαφορετικός, ομιλητικός, συμπονετικός και ανθρώπινος. Ήρθε η ώρα όμως αγαπητέ ξάδερφε όλα αυτά να ξεχαστούν και να περάσεις σε μια καινούργια ζωή -Την Αιώνια.

Κων/νος. Ιωαν. Τούμπας

Πάσχα στο χωριό

Νύχτα βαθειά, μα του χωριού
γεμάτη η εκκλησία
έξω το φως του φεγγαριού,
μέσα φωτοχυσία.

-Χριστός Ανέστη! με φωνή
κράζει ο παπάς μεγάλη
-Χριστός Ανέστη, χριστιανοί,
όλος ο κόσμος ψάλλει.

Και μπαμ! και μπουμ! οι τουφεκιές
και της καμπάνας χτύποι
Ω! τί στιγμές αυτές γλυκιές,
πώς φεύγει κάθε λύπη!

Κι αρχίζει τώρα να φωτά
κι όλοι γοργά πηγαίνουν
εκεί, που αυγά κι αρνιά ψητά
στρωμένα τους προσμένουν.

Ν. Χατζηδάκης

*Από το αναγνωστικό Δ' Δημοτικού 1955
του Ο.Ε.Σ.Β*

Όλοι θυμόμαστε το πλήθος των λάκων που στήνονταν σε κάθε γειτονιά την ημέρα της
Λαμπρής και ακόμη ο εντυπωσιακός αριθμός των χωριανών μας που αδελφωμένοι έψηναν
μαζί κάτι που συναντάμε και στις μέρες μας.

Ο αξέχαστος και ακούραστος Κολλύρης συντόνιζε τις ψησταριές των αρνιών με μεγάλη
μαεστρία.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τη Μεγάλη Εβδομάδα η εκκλησία μας θα λειτουργήσει με το ακόλουθο ωράριο:

Κυριακή των Βαΐων Απόγευμα Ακολουθία του Νυμφίου ώρα 7:30 μ.μ.

Μ. Δευτέρα - Μ. Τρίτη Νυμφίος ώρα 7:30 μ.μ.

Μ. Τετάρτη Ευχέλαιο. ώρα 5:00 μ.μ., Νυμφίος 6:00 μ.μ.

Μ. Πέμπτη Ακολουθία 12 Ευαγγελίων, 7:30 μ.μ.

Μ. Παρασκευή Λειτουργία 8:30 π.μ., Επιτάφιος 7:30 μ.μ.

Μ. Σάββατο Θ. Λειτουργία το πρωί.

Αναστάσιμη ακολουθία στις 11:00 μ.μ.

Κυριακή του Πάσχα Μ. Εσπερινός της Αγάπης στις 6:30 μ.μ.

Τρίτη 22 Απριλίου Πανηγυρικός Εσπερινός παραμονή Αγ. Γεωργίου

Τετάρτη 23 Απριλίου Πανηγυρική Δοξολογία Αγ. Γεωργίου

Καλή Ανάσταση!

